

**M
e
t
w
e
r
o
r**

**'SCHAATSDOKTER'
INGRID PAUL IS VAN
'NIET LULLEN, MAAR POETSEN'**

**DRIE JAAR
Leren op Zuidwijk**

Laboratorium Zuidwijk

Sinds een jaar of drie heeft de HR de achterstandswijk Zuidwijk geadopteerd als gebied waar op uitgebreide schaal wordt geëxperimenteerd met praktijkgericht leren. Tot nu toe zijn 260 studenten van allerlei opleidingen actief geweest in 47 projecten met de bedoeling een bijdrage te leveren aan de maatschappelijke ontwikkeling van dit gebied en om handen en voeten te geven aan het competentiegericht leren van onze school.

Niet al te lang geleden ging ik mee met een excursie van studenten van de Hogeschool Gent naar Zuidwijk. We liepen door de wijk, zagen troosteloze oudbouw, een nieuwbouwproject en liepen rond in twee panden op de Beijerlandsestraat die mede door studenten van de HR waren gerenoveerd (bouwkunde-studenten) en ingericht (Willem de Kooningstudenten). Studenten vastgoed en makelaardij houden zich bezig met de verkoop en studenten gedrag en maatschappij proberen een bijdrage te leveren aan sociale cohesie in het gebied. De vraag wat de Belgen van deze manier van leren vonden, van het laboratorium Zuidwijk, drong zich natuurlijk al snel op. Tja, geïnteresseerd waren ze zeker, maar praktijkcompetenties, 'die leren zij wel in de praktijk, na hun afstuderen'. Hun opleiding heeft een hoog theoretisch gehalte, en dat moest volgens de Gentse delegatie vooral zo blijven. Tijdens je opleiding ontwikkel je kennis, daarna je beroepscompetenties. Een internationale variant van de discussie over het Nieuwe Leren dus. Wie heeft gelijk? Wie het weet mag het zeggen.

Sinds kort is de Profielensite geheel vernieuwd en interactief gemaakt. Verderop in dit blad, en natuurlijk ook op de site, is veel meer te lezen over Zuidwijk. Reageren kan onderaan het artikel op de site www.profielen.hro.nl. Ik nodig een ieder van harte uit dit te doen!

Dorine van Namen
Hoofdredacteur Profielen

4 Welles-nietes

Geen geldig diploma, geen inschrijving

4 De concurrentie

4 D'rbij klussen

Eerstejaars logopedie Mieke ten Cate pluisit uilenballen uit met kinderen in het Natuurhistorisch Museum Rotterdam.

5 Wie ben jij dan?

Pieter de Ruijter begeleidt op zijn stageadres werkzoekenden met een bijstandsuitkering. Zelf wordt hij begeleid door zijn geleidehond Siem. Pieter is namelijk al sinds zijn geboorte blind.

6 Interview

'Schaatsdokter' Ingrid Paul heeft de naam vastgelopen schaatsters weer aan het rijden te krijgen. Als coach leidt ze hetzelfde leven als haar schaatsters die volgens een van de vijf geboden van Team Telfort '24-uurs-athleten' zijn. Toch wordt ook Paul weleens 'moe' van zichzelf.

8 Bij de les

Zeur niet, ga de competitie aan en kies voor je carrière. In het keuzevak *vrouwen en leidinggeven* gaat het over vrouwen aan de top. Waarom het er te weinig zijn en wat we eraan kunnen doen.

9 Onderwijs actueel

HR-docenten reageren op de ophef over de rol van de docent in het onderwijs anno 2007.

9 Column

René van Kralingen, Ongeschikte ouderejaarsstudenten

10 De inspirator

Natuurkundige Gerard 't Hooft won bijna dertig jaar na zijn ontdekking over de zwakke kracht in de allerkleinste deeltjes in 1999 de Nobelprijs. Dat hij heeft kunnen excelleren dankt hij 'aan een heel degelijke opleiding'.

12 Nieuws HR

reorganisatie, beste speller HR 2006, congres KAG, Shell Eco-marathon, nieuwe cmr, doorstroom mbo-hbo, studiebeurs Antillen, gratis OU-studie, in de prijzen, kennistekort, milieumanagement-systeem, paboër redt leven

18 Achtergrond

De wijk Zuidwijk is een soort practicum van de HR. Inmiddels zijn er 47 projecten in de wijk afgerond. Na drie jaar evalueert het project zichzelf: 'We gaan met kleine stapjes vooruit, niet met grote sprongen.'

22 Stage en beroep

Wie stage loopt bij de afdeling logopedie van het MCRZ moet pittige ziektebeelden als uitdaging zien.

23 Afgestudeerd

Erdinc Sengul won een VSB-beurs, maar zijn hbo-diploma werd in Berlijn, de studiestad van zijn keuze, niet erkend. Nu volgt de oud-student commerciële economie een master bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit.

24 Uitgaan

In Rotterdam worden de komende weken debatten over democratie georganiseerd. In de eerste aflevering ging multiculti-Rotterdam in debat over identiteit. *Profielen* was erbij.

26 Recensies

o.a. Kylie Minogue, Antistrot en www.nlhiphop.nl

28 Personeelsrubriek Arbeid adelt

Interview met AOb-voorzitter Walter Dresscher over het functiehuis en waarom het niet werkt.

30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

PROFIELEN-SITE
VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL

klacht van
student lerarenopleiding tweedegraads
Engels
tegen
directeur van de dienst instroom-
management
uitspraak college van beroep
ONGEGROND

Geen geldig diploma

Een studente heeft besloten om zich na haar mbo-opleiding in te schrijven aan de Hogeschool Rotterdam. In mei 2006 is het inschrijfformulier van de studente ontvangen. Omdat de studente op 31 augustus 2006 nog niet over het vereiste diploma beschikte om toegelaten te worden tot een hbo-opleiding heeft de hogeschool haar weer uitgeschreven. De studente geeft aan dat zij door persoonlijke omstandigheden niet in staat was om haar mbo-opleiding op tijd af te ronden. Op het moment van de zitting heeft zij, door een betalingsachterstand, nog steeds haar mbo-diploma niet. Er is wel een brief van de mentor van de vooropleiding waarin staat dat de studente de opleiding afgerond heeft. Bovendien zijn de financiële problemen opgelost en verwacht de studente binnen een week haar diploma te ontvangen. De hogeschool kan studenten alleen maar toelaten als ze beschikken over een geldig diploma van een geschikte vooropleiding. De verklaring van de mentor is onvoldoende om toegelaten te worden. Het niet behalen van een diploma ligt buiten de invloedssfeer van de hogeschool. Het college van beroep stelt dat niet voldaan is aan de toelatingseisen en dat de studente terecht niet ingeschreven is. Wanneer de studente alsnog haar diploma ontvangt, kan zij een verzoek doen om tussentijds ingeschreven te worden. Hiervoor is toestemming nodig van de directeur van de opleiding en het college van bestuur.

MG

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

**HSK – Hogeschool Windesheim
KERSTPAKKETTEN GEOFFERD VOOR
LUSTRUM**

Windesheim bestaat twintig jaar en wil dit het komende half jaar vieren. Door te bezuinigen op kerstpakketten heeft het college van bestuur geld apart gezet voor het lustrum. Het is de bedoeling dat er op de verschillende afdelingen vrijwilligers-activiteiten plaatsvinden. Wat die activiteiten precies zijn is nog niet bekend. Er wordt gedacht aan stages voor allochtonen en inter-netmiddagen voor ouderen. Door de helft van het kerstpakkettenbudget in te houden is er ongeveer 30.000 euro vrijgekomen.

**Vox – Radboud Universiteit Nijmegen
ROME RULES**

De theologische faculteit van de Radboud Universiteit mag van het Vaticaan geen cano-nieke graden meer verlenen. De statuten van de opleiding voldoen niet aan de eisen van Rome. Vorig jaar zijn er in Nijmegen vijf cano-nieke academische graden verleend. Studenten kunnen nog wel een graad krijgen, maar dan worden ze per geval beoordeeld. Het afnemen van het recht is een voorlopige kwestie.

**Havana – Hogeschool van Amsterdam
PLAGIAATSCANNERS**

Op de Hogeschool van Amsterdam verschijnen steeds meer digitale scanners. Doel is om hier-mee plagiaat tegen te gaan. Door het gemak waarmee studenten op internet kunnen knip-pen en plakken is dit een veelvoorkomend ver-schijnsel. In Nederland is het bedrijf Ephorus de marktleider op het gebied van scanners. Uit onderzoek is gebleken dat ongeveer zeven-tien procent van de studenten weleens plagiaat pleegt. SD

**Mieke ten Kate (19)
Eerstejaars logopedie
d'r bij
KLUSSEN**

Waar werk je?

In het Natuurhistorisch Museum Rotterdam. Ik begeleid daar kinderfeestjes. Kinderen van zes tot twaalf jaar kunnen in het museum verjaardagsfeestjes houden. De feestjes zijn zowel leuk als educatief. Met de jongste groepen speel ik spelletjes of ik lees ze voor. Met de wat oudere kinderen ga ik echt onderzoeken, uilenballen pluizen bijvoorbeeld.

Hoe lang doe je dit werk?

Ik ben dit schooljaar begonnen. In september dus. Er hingen folders van het museum door de hogeschool, op de afdelingen logopedie en pedagogiek, waarop stond dat er begeleidsters gezocht werden. Dat leek me nou echt leuk.

Hoe bevalt je werk?

Heel goed. Ik vind het echt heel leuk. Het is elke keer anders. Je hebt drie verschillende leeftijds-groepen bij de feestjes en elke groep is anders.

Hoeveel uur per week?

Dat verschilt per week. In ieder geval op woensdagmiddag, want dan ben ik vrij van school. Soms werk ik ook nog in het weekend. Op doordeweekse dagen doe ik één feestje en daar ben je drie uur mee bezig.

Wat verdien je?

€22,50 per feestje. Dus voor drie uurtjes werken. Dat is netto, ik krijg het contant en dan is de belasting er al afgehaald.

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en toekomstige carrière?

Ja, absoluut. Daarom heb ik er ook voor gekozen. Ik pas er echt dingen toe die ik bij mijn opleiding leer en andersom. Je wordt veel

zekerder in de omgang met kinderen. Je leert hoe je met bepaalde situaties moet omgaan.

Waar geef je het geld aan uit?

Voornamelijk aan treinkaartjes. Ik heb een vriend in Duitsland. We hebben elkaar op vakantie ontmoet en zijn nu anderhalf jaar samen. Dat is toch zeven uur reizen, dus daar gaat het meeste geld heen. We zien elkaar onge-veer één keer in de twee weken. Ik geef verder ook niet zoveel uit aan kleding of uitgaan en ik woon nog bij mijn ouders, dus dat scheelt ook in de kosten.

Kun je ervan rondkomen?

Ja, ik kan ook zelf aangeven wan-neer ik wil werken. Soms werk ik een heel weekend en een andere keer heb ik het geld niet zo hard nodig of zit ik in Duitsland.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet hbo-salaris hebt?

Een eigen leven starten. Mijn uit-zet, samenwonen. Als we straks klaar zijn met studeren willen mijn vriend en ik graag bij elkaar wonen. Dus dat zal het eerste zijn waar ik geld aan ga uitgeven.

SD

Wiebenjijdan?

PIETER DE RUIJTER (19)

Derdejaars personeel en arbeid.

Pieter de Ruijter is derdejaars student aan de HR. Hij loopt stage bij Fourstar Reïntegratie waar hij werkzoekenden met een bijstandsuitkering begeleidt die weer aan de slag moeten. Zelf wordt hij begeleid door zijn geleidehond Siem. Pieter is namelijk al sinds zijn geboorte blind. Sinds 2002 heeft Pieter een website waarop je alles over hem en zijn hobby's kunt lezen: www.pieterderuijter.nl.

foto: Levien Willemse

Laatst ontvangen sms'je...

Dat was van een vriend van mij. Hij sms'te dat hij over vijf minuten thuis zou zijn en dat ik hem dan kon bellen. Ik heb een telefoon die kan praten, heel handig. Het is een gewone Nokia waar ik speciale software bij heb gekocht.

Trots op...

Mijn vriendin en mijn hond. Ik heb al ruim drie jaar een vriendin, Lizette. We hebben elkaar ontmoet in de kerk. Ze heeft er helemaal geen moeite mee dat ik blind ben. Voor ons is het de normaalste zaak van de wereld, we hebben het net zo gezellig als andere stelletjes. Wat ik wel moeilijk vind, is dat zij op het moment bezig is haar rijbewijs te halen. Ik ben een ontzettende autogek en ik vind het heel jammer dat ik dat niet kan doen. Het is uiteraard wel erg gaaf dat we binnenkort samen met de auto op stap kunnen!

Hekel aan...

Mensen die te laat komen en hun afspraken vergeten.

Vijf jaar geleden...

Was het 2001. Ik zat in havo drie en ik was een echte puber. Eigenlijk denk ik bij 2001 automatisch aan 11 september.

Dagje ruilen met...

Niemand, ik ben bang dat ik jaloers zou worden op die persoon. Ik ben tevreden met wie ik ben en wat ik heb. Misschien zou ik willen ruilen met één van mijn cliënten, om te zien hoe moeilijk zij het soms kunnen hebben en hoe goed ik het dan in verhouding heb.

In het weekend... Ga ik wandelen met mijn hond. Dat doe ik trouwens doordeweeks ook hoor. En ik ga lekker met mijn vriendin shoppen of vrienden bezoeken.

Geleerd op de HR...

Dat je overal zelf voor moet opdraaien. Maar ook dat de docenten heel sympathiek zijn, petje af hoor.

Boek...

Ik heb een hekel aan lezen. Een boek moet wel heel spannend zijn wil ik het uitlezen. Lezen is niet mijn ding.

Film...

Heb ik ook niets mee. Niet omdat ik blind ben hoor, ik ken genoeg blinden die gek zijn op films. Natuurfilms vind ik wel gaaf. Daar zit zulk fantastisch geluid in. Maar die vind ik dan ook alleen leuk om de herrie die erin zit. Watervallen, brullende leeuwen, geweldigt!

Cd...

Klassieke muziek. Ik houd erg van muziek. Vooral pianocon-certen, orgel- en orkestmuziek.

Verslaving...

Kauwgum. Ik kan niet zonder.

Ooit...

Ga ik trouwen. Ik ben een beetje standaard in dat opzicht. Lekker simpel, huisje boompje bestje. Uiteraard wel eerst de studie afronden en een huisje zoeken!

SD

INGRID PAUL

‘Schaatsen is een heel complexe sport’

Schaatscoach Ingrid Paul (41) is van het type ‘niet lullen, maar poetsen’, geheel in lijn met haar Rotterdamse roots. Ze staat bekend als ‘schaatsdokter’, trainde het Canadese en Noorse nationale team en Nederlandse toppers als Ids Postma en Bob de Jong. Haar Team Telfort bestaat dit seizoen onder andere uit Jochem Uytendehaage, Gretha Smit, Stefan Groothuis en Jan Bos.

Je hebt vroeger zelf op hoog niveau geschaatst en deed daarnaast een studie geneeskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Hoe was die combinatie?

‘Ik ben in ’83 begonnen en in ’91 afgestudeerd. Ik werd goed ondersteund door de faculteit, ook al was er was geen speciaal programma voor topsporters. Ik ben zelfs lid geweest van de studentenvereniging SSR. Erg leuk, maar ik was geen doorsnee student. Ik had nooit tijd en een veel te onregelmatig leven om ergens aan mee te doen, zoals cursussen of sociale dingen. Dat is nu nog steeds zo, als coach leid je hetzelfde leven als de sporters. Maar ik heb heel veel plezier in wat ik doe, ik heb ook nooit het gevoel dat ik aan het werk ben. Mijn werk vergt wel veel mentale energie, omdat je continue bezig bent je in te leven in je atleten. Na afloop van de periodes waarin we naar kampioenschappen toewerken, ben ik leeg.’

Welke momenten in je werk blijven je het meeste bij?

‘Als mijn sporters winnen, al is het een Olympische medaille, dan ben ik dat de volgende dag bij wijze van spreken al vergeten. Ik vind het gaaf dat we bereikt hebben waar we naar streefden, maar ik haal vooral tevredenheid uit het proces van de voorbereiding, zowel fysiek als mentaal. Als alles het hele seizoen lang goed gaat en de trainingen zo verlopen als ik wil, zit ik tijdens de wedstrijd met m’n armen over elkaar. Op dat moment ligt het bij de schaatser, dan kan ik er weinig meer aan doen. Teleurstellingen trek ik me wel erg aan. Ik ben erg kritisch naar mezelf, wil alles perfect en onder controle hebben. Gisteren bijvoorbeeld wilde ik een specifieke training doen waarbij de schaatsers een hartslagmeter nodig hebben. Dan verschijnt er dus iemand zonder zijn hartslagmeter. Daar baal ik van! Dat is een gemiste kans. De training zal niet honderd procent zijn, dus niet professioneel. Dat soort negatieve dingen blijven meer hangen dan de positieve. Ik word soms ook wel eens moe van mezelf wat dat betreft. Ik moet toch leren daar relaxter me om te gaan.’

Je hebt het imago van ‘schaatsdokter’ die ‘probleemgevallen’ oplapt en ervoor zorgt dat ze weer aan de top komen. Hoe kijk je daar zelf tegenaan?

‘Schaatsen is een heel complexe sport. Je moet sterk en ontzettend fit zijn, maar er komt ook heel veel techniek en gevoel bij kijken. Ik heb schaatsers getraind die eigenlijk niet meer vooruitkwamen en bij mij weer heel hard gingen rijden, zoals Ids Postma, Jan Bos en Bob de Jong. Dat waren wel mensen die van nature heel gemakkelijk konden schaatsen. Jochem Uytendehaage is een geval apart, een grote uitdaging. Hij is al jaren op zoek naar het gevoel dat hij had toen hij kampioen allround werd in 2003. De laatste jaren heeft hij bij TVM niet goed gepresteerd en toen hij begin dit jaar bij ons team kwam, was hij niet fit. In de zomer ging het trainen goed, er was veel vooruitgang. Maar zodra er ijs en races komen, wordt het een ander verhaal. Dan komt de twijfel: ‘Is het allemaal wel goed genoeg? Moet het niet anders?’ Het schaatsgevoel dat hij ooit heeft opgebouwd, is hij voor een groot deel kwijt. Er is er maar één die dat weer terug kan

brengen en dat is Jochem zelf; een grote opgave. Hij moet net zo goed worden als ie was en nóg een hele stap beter om aan de top mee te kunnen draaien. Jochem moet eigenlijk weer helemaal opnieuw beginnen met schaatsen. Door meerdere redenen en factoren weet ik niet of dat nog gaat lukken. Wereldkampioen allround worden, zal moeilijk zijn. Misschien moet hij genoeg nemen met een andere plek. De vraag is of hij dat wil en kan.’

Wat is er in tien jaar tijd veranderd in schaatsport en de wereld eromheen?

‘In 1994 kwam de klapschaats, daardoor schoten de tijden ineens omhoog. Zelfs matige schaatsers reden records. Na een stabilisatieperiode zijn we nu aanbeland bij de generatie die het heeft geleerd op de klapschaats, die niet die overstap heeft hoeven maken. Deze groep heeft een heel nieuwe techniek ontwikkeld. Daar is Sven Kramer het grote voorbeeld van. Sven is een superatleet, die heeft zó’n goed schaatsgevoel! Jaren geleden als klein jochie viel zijn techniek al op. Sven tilt het schaatsen naar een hoger niveau, de droom van elke coach. In alle andere sporten zoals wielrennen, zwemmen en atletiek zie je de laatste vijf à tien jaar een stagnatie qua prestaties, de tijden blijven op hetzelfde niveau hangen. Maar bij het schaatsen is er nog steeds een exponentiële lijn te zien, er zijn nog steeds factoren in deze complexe sport die nog niet uitontwikkeld zijn. De intrede van commerciële ploegen heeft natuurlijk ook een hoop veranderd. Vroeger was er één kernteam, daar zaten de besten van Nederland in en de rest was hard aan het rijden om zich voor die ploeg te kwalificeren. Tegenwoordig zijn er veel rijders verdeeld over meerdere gesponsorde ploegen.’

Schaatsen lijkt mij uitstekende individuele sport.

‘Op het moment dat het startschot klinkt, is het ieder voor zich. Maar trainen gaat samen beter dan alleen en hoe beter het team is, hoe beter je individueel rijdt. Remco Olde Heuvel bijvoorbeeld had in het begin van dit jaar veel moeite om Jan Bos en Stefan Groothuis bij te houden. Maar het is hem uiteindelijk wel gelukt. Als hij die jongens niet om zich heen

Waarin onderscheid Team Telfort zich van de andere schaatsploegen?

‘Ik weet niet waar andere teams nadruk op leggen, maar voor mij is goede communicatie belangrijk. We stellen samen elk seizoen vijf regels op, de zogeheten ‘teamgeboden’. Eén regel is bijvoorbeeld ‘We zijn één team’. En ‘We zijn 24-uursatleten’, dus niet alleen goed trainen, maar na de training ook voldoende herstellen en uitrusten. ‘Wij zijn overtuigd van onszelf’ is dit jaar nieuw. Er zijn veel verschillende manieren waarop je iets kan bereiken en het is belangrijk dat de sporters geloven in de weg die wij als team nemen. Die houdt in veel en vaak trainen in de voorbereiding en terug naar de basis, ook qua techniek. Ik let pas op details als de basis goed is. Onze discipline en structuur is vaak wennen voor de nieuwkomers.’

Hoe ziet jouw toekomst en die van Team Telfort eruit?

‘We zijn begonnen met z’n tweeën, Gretha Smit en ik. Nu hebben we zes schaatsers. De kracht van ons team is altijd geweest dat we niet te groot zijn gegroeid. Zo kan ik iedereen honderd procent kwaliteit geven. We hebben wat pech gehad maar zijn goed op weg, bij iedereen zie ik een stijgende lijn. Als je schaatst, moet je er helemaal voor gaan. Maar op het moment dat het minder wordt, moet je niet vergeten dat er ook een ander leven is en proberen uit te vinden wat je leuk lijkt om verder te doen. Elke topsporter heeft een natuurlijke gedrevenheid om dingen goed te doen. Dus als hij of zij een doel stelt, zal het lukken, ook op het maatschappelijke vlak. Zelf zou ik hierna wel consultant willen worden voor coaches met atleten die op een plateau zijn aanbeland, vastzitten en niet verbeteren. Het is prettig voor een trainer om eens iemand met een frisse blik ernaar te laten kijken. En het is mijn ding om iemand die al veel doelen bereikt heeft, maar even vastzit, om die verder te helpen.’

Vrouwen en leidinggeven ZONDER ZEUREN NAAR DE TOP

Zeur niet, ga de competitie aan en kies voor je carrière. Drie van de tips die je ter harte zou moeten nemen om een topvrouw te worden. Tijdens het keuzevak vrouwen en leidinggeven vertelt Antoinet Nass over vrouwen aan de top. Waarom het er te weinig zijn en wat we eraan kunnen doen.

Zoals te verwachten bestaat de klas van dit keuzevak slechts uit vrouwen. De les begint met een presentatie van studentes Irene en Anita over vrouwen aan de top in Europa. Tijdens de presentatie stromen er toch twee mannelijke studenten binnen om de les te volgen. Echt tevreden over de positie van vrouwen in Europa zijn Irene en Anita niet. Slechts acht procent van de topbanen in Nederland wordt vervuld door vrouwen. Dit wijten de studentes grotendeels aan het feit dat vrouwen veel tijd aan hun kinderen besteden. 'Een topfunctie kun je niet parttime vervullen', aldus een van de meiden. 'Ook vinden mannen in ondernemingsbesturen het vaak moeilijk om vrouwen toe te laten.' De les gaat verder met een gesprek over allochtone vrouwen. Nass laat een aflevering zien van *De meiden van Halal*. Deze drie Marokkaanse zusjes zijn op ontdekkingsstocht naar hun positie. Ze zijn redelijk fel op de kritiek die ze krijgen. Ze vinden het jammer dat mensen ervan uitgaan dat ze onderdrukt worden omdat ze een hoofddoek dragen. 'Het is mijn keuze om een hoofddoek te dragen, ik leef mijn eigen leven, ik loop er alleen niet mee te koop', vertelt een van de zussen. De studenten geven hun mening over het filmpje. 'Ik vind het wel knap dat ze er zo open over praten op tv. Dat doen niet veel moslimvrouwen', laat een van de studentes weten. 'Ik vind ze wat slapjes', roept een van de twee mannelijke studenten. 'Ze spreken zichzelf een beetje tegen.'

Nass laat weten dat dit keuzevak niet bedoeld is om de studente te leren hoe ze een topvrouw wordt, maar om informatie te geven over de positie van vrouwen. Wel krijgen de studenten een lijst met tips mee om hogerop te komen. Zo moet je als vrouw bijvoorbeeld niet zeuren. Vrouwen melden zich vaker ziek en hebben vaker psychische problemen dan mannen. Ook moet je de competitie aangaan en niet bang zijn om te concurreren met collega's. Daarnaast moet je kiezen voor je carrière. Vrouwen willen vaak alles tegelijk, een baan, kinderen, hobby's en tijd voor vrienden. Een topfunctie kun je echter niet half vervullen. Met deze tips en meer kunnen de vrouwen (en mannen) die dit vak gevolgd hebben zich voorbereiden op hun weg naar de top.

Illustratie: Annet Scholten

SD

Maatschappelijke opdracht van de docent IN HET GEDING

Heeft de huidige docent nog wat te zeggen over zijn manier van lesgeven? Of is hij slechts de begeleider die zijn studenten competenties laat leren? Sectorbestuur Onderwijsarbeidsmarkt (SBO) en econoom Heertje zijn sceptisch, bleek uit de vorige aflevering van *Onderwijs Actueel*. Profielen vroeg enkele HR-docenten naar hun mening.

Docent pedagogiek Jan Bekker ervaart dat dure professionals worden vervangen door 'goedkopere werkers' zoals oud-studenten zonder didactische achtergrond. 'En zij worden te veel ingezet om te begeleiden, zonder dat ze goed zijn ingeleid in de kern van de inhoudelijke opleiding', aldus Bekker die weet dat zijn vakinhoudelijke bijdragen worden gewaardeerd maar zich 'vermangeld' voelt in een systeem waarin voor veel zaken geen tijd is. 'Ik voel me gedwongen iets aan het schriftelijk taalgebruik te doen omdat het een belangrijke beroepsvaardigheid is en ik anders de kwaliteit van de opleiding tekortdoe. Ik wil geen half werk leveren maar eigenlijk is er geen ruimte voor.' Bekker vindt dat hogescholen bedrijven zijn geworden die met zo min mogelijk investeringen zoveel mogelijk rendement moeten halen. 'Terwijl je een maatschappelijke opdracht hebt om mensen te ontwikkelen', aldus de docent.

'tientjes'

Ook Eduard Leijten, docent bij het cluster management, ervaart een degradatie van het docentschap en wijst daarbij op de nieuwe functieordering waarbij 'heel veel' docenten in de lagere schaal 10 zijn geplaatst. Het heeft een negatief effect op hun houding. Leijten: 'Er wordt geprobeerd iedereen te betrekken bij het beleid maar de 'tientjes' zeggen: "Het hoort niet bij mijn functie om mee te praten". De docent is geen tegenstander van het competentiegericht werken maar vindt dat de nadruk te veel op vaardigheden ligt. Er is behoefte aan lessen en aan kennisoverdracht, merkt hij ook van studenten. Collega Rick Heikoop is het met hem eens. 'De studenten

zitten te weinig op school, daar worden ze ontevreden van', aldus Heikoop. 'Maar ik vind het leuk om projecten te bedenken. Daar neem ik de ruimte voor. Ik heb het geluk dat mijn manager het geen probleem vindt. Met studenten wil ik zoveel mogelijk de wijk in, ik wil hen kennis laten maken met het echte leven en met praktijkprojecten. Maar voor veel dingen die je organiseert is eigenlijk geen tijd.'

gedachtepolitie

Een docent van de lerarenopleiding die anoniem wil blijven ('er heerst op de HR toch een gedachtepolitie') ziet zichzelf, tegen zijn zin, steeds meer als een uitvoerder van hogeschoolbeleid. 'Terwijl het om het inhoudelijke programma moet gaan, schrijft de HR te veel middelen voor zoals projectonderwijs en theoretisch gestuurd onderwijs. We worden afgerekend op die middelen, want de uitvoering daarvan kun je goed meten', stelt de docent die vermoedt dat negentig procent van de docenten zijn kritiek deelt. Ook vraagt hij zich af wat de verplichte minors bijdragen aan een opleiding tot leraar. 'We krijgen van de overheid geld om goede leraren op te leiden, niet om het HR-beleid uit te voeren. Jasper Tuytel zal zeggen dat het beleid goed is voor de leraren maar daar ben ik het niet mee eens.' Freddy Veltman-van Vugt van de Kenniskring Versterking Beroepsonderwijs vindt dat beleid nooit een doel op zich mag worden. 'Maar kwaliteit dwing je af door de inrichting van je systeem en de spelregels.' Met andere woorden: Er is wel degelijk een centraal beleid nodig. Veltman noemt het ROM, waar ze over te spreken is maar dat nog te veel als een beheersinstrument wordt gezien. 'De visie erachter laat nu nog te veel vrijheid van interpretatie toe waardoor binnen de HR de discussie vervuiling en richtingenstrijd toeneemt. Daar kan en moet aan gewerkt worden. Dat is geen noodkreet maar een uitdaging.'

JvN

foto: Levien Willemse

René van Kralingen

ONGESCHIKTE ouderejaarsstudenten

Ik blijft het nog steeds bizar vinden dat derdejaarsstudenten tegen de lamp lopen en in de latere fase van hun opleiding niet geschikt blijken te zijn voor het vak. Zo schrok mijn collega verleden week van een portfolio waarin alle bewijzen van 'kunnen' tégen de student in kwestie spraken. Op de stageplek hadden ze hem het dringende advies gegeven een andere baan te zoeken. Deze jongen had geen cognitief probleem. Zijn persoonlijkheid bleek niet te matchen met de beroepsrollen. Helaas was dat alleen zijn stagebegeleiders duidelijk geworden. De student bleef zeggen recht te hebben zijn studie af te ronden. Hoe was deze student zo ver gekomen in de opleiding? Hadden onze toetsen en begeleidingsgesprekken niet tot vereiste inzichten geleid? Of leed deze student aan chronische zelfoverschatting? We kwamen tot de conclusie dat we in een niet-sluitend onderwijssysteem werkzaam zijn. Open maar ook onpersoonlijk. Wij, docenten, zijn niet op de hoogte van studenten die elders zijn vastgelopen. Er staat geen kaartenbak met studentgegevens en ook geen digitaal studentenvolgsysteem. Bovendien zijn de instapeisen van studieonderdelen vaak niet expliciet. De ontbrekende leergeschiedenis van individuele studenten speelt ons, in tegenstelling tot het basisonderwijs, parten. Want daar neemt de leraar haar groep het hele jaar op sleeptouw. Ze geeft verschillende vakken. Indien nodig draagt ze zaken in kleine kring over. Onze studenten krijgen het voordeel van de twijfel, van vakdocenten op eilanden en studieloopbaanbegeleiders per leerjaar. Ze worden niet over periodes van vier, vijf of zes jaar gevolgd. Er zijn geen dossiers. Alleen studiepunten en portfolio's die elk jaar anders moeten worden vormgegeven. En zo kwamen wij samen tot de conclusie dat studenten het beste gevolgd kunnen worden door één docent.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding van de Hogeschool Rotterdam en adviseur bij de onderwijsadviesgroep Van Kralingen.

NOBELPRIJSWINNAAR GERARD 'T HOOFT

In elk nummer van *Profielen* een interview met een kopstuk uit een werkveld of beleidsterrein waarvoor de HR opleidt. Dit keer: theoretisch natuurkundige en Nobelprijswinnaar Gerard 't Hooft.

foto: Ronald van den Heerik

denken als ik toen. Daar kan ik niet meer tegenop. Het zijn jonge mensen in een heel energieke fase van hun leven die ontzettend veel kunnen. Dus zie je dat de meest malse grassprietjes voor mijn neus worden weg gegraasd door de nieuwe generatie. Toch heb ik nog wel degelijk ideeën waar ik aan werk, maar ik moet het niet hebben van ontwikkelingen waar nog eens duizend andere mensen in de piek van hun wetenschappelijke carrière aan zitten te werken. Ik zoek nu moeilijkere, soms minder veelbelovende onderwerpen op waar ik het liefst alleen aan werk. Ik ben bijvoorbeeld bezig met kansberekeningen. De huidige natuurkunde is gebaseerd op het berekenen van kansen. Die kansen staan centraal in de hele formulering van de kwantummechanica. Zelf heb ik het idee dat daar meer mee gedaan moet kunnen worden. Een ander onderwerp dat mijn interesse heeft, is de rol die zwarte gaten¹ in de fysica van de allerkleinste deeltjes hebben. Die rol is nog heel mysterieus.'

Nobelprijs

'Ik kreeg in 1999 de Nobelprijs voor een ontdekking die ik in 1972 deed. Achteraf is het heel goed geweest dat die prijs zo laat kwam. Je dagelijkse werk wordt er namelijk sterk door beïnvloed. Zelfs je naaste collega's met wie je soms al heel lang werkt, kijken vanaf dat moment anders tegen je aan. Je krijgt een nieuwe positie in

het geheel en dat is niet bevorderlijk voor het doen van wetenschappelijk werk. Er wordt een beetje gedaan van: "Deksel erop, je bent klaar. Tijd om op je lauweren rusten." Door die late toekenning heb ik me gelukkig nog vele jaren in alle concentratie aan het wetenschappelijke werk kunnen wijden. 'In 2004 kregen drie Amerikanen de Nobelprijs voor een ontdekking over de sterke wisselwerking die ik weliswaar al twee jaar eerder had gedaan, maar nog niet schriftelijk had gepubliceerd. Dus mag ik hier niet over mopperen, temeer daar het Nobelcomité slechts bij hoge uitzondering iemand een tweede Nobelprijs wil verlenen. Het feit dat mijn Amerikaanse collega's deze prijs nu kregen, heeft ook zijn weerschijn gehad op mij, wetend hoe nauw ik bij die ontdekking betrokken ben geweest.'

Grote ontdekkingen en raadsels

'Als kind en jonge man leefde ik in een tijd waarin er heel spannende dingen gebeurden. De computer was er nog niet. De televisie was net uitgevonden. Er werden veel uitvindingen gedaan en er kwamen steeds nieuwe bij. Niet alleen gebeurde er heel veel, er waren ook nog gigantische problemen en vragen. En dan heb ik het met name over wat we wisten van atoomkernen. De atoombom was natuurlijk een buitengewoon indrukwekkend verschijnsel in de natuurkunde. Het werd als een gigantische ontdekking gezien dat er zoveel energie schuilt in atoomkernen: Wat zou er nog in het verschie-

liggen? Deze zaken waren nog heel duister en daar ging voor mij dan ook een enorme aantrekkingskracht vanuit. Je kon door de natuur goed te bestuderen nieuwe en duizelingwekkende dingen leren. Het was een buitengewoon inspirerende tijd. Ik denk weleens dat dat nu anders ligt. Nog steeds zijn er heel grote raadsels en uitdagingen, zoals in de nanotechnologie² of ruimtevaart, maar die liggen veel verder weg dan in mijn tijd.'

Spin-off van theoretische natuurkunde

'Je kunt een technische hbo-studie voor 99 procent volgen zonder ook maar iets te weten van elementaire deeltjes. Maar als een student iets verder komt en zichzelf waarom-vragen gaat stellen, dan komt hij uit bij mijn vak. Hoe komt het dat atoomkernen zich gedragen zoals ze doen? Wat is de zwakke kracht? 'De theoretische natuurkunde is ook op een andere manier relevant. We ontwikkelen technieken die soms ook buiten ons vakgebied ingezet kunnen worden. Zo ontdekten we een nieuwe manier om berekeningen uit te voeren voor elementaire deeltjes. Die methode is onlangs door scheikundigen gebruikt voor numerieke berekeningen in de scheikunde. Ook buiten de wetenschap wordt soms geprofiteerd van de spin-off van

ons wetenschappelijk onderzoek. Op dit moment wordt er bijvoorbeeld een nieuwe deeltjesversneller gebouwd voor het onderzoeken en berekenen van elementaire deeltjes. Daar worden heel hoge eisen aan gesteld. De magneten in de deeltjesversneller maken gebruik van supergeleiding³. Het is de eerste grootschalige toepassing van supergeleiding in apparaten en dat is heel interessant, want men wil deze techniek bijvoorbeeld ook gebruiken bij zweeftrainen.'

Verarming

'Ik vind het enorm belangrijk voor leerlingen en studenten om een goed inzicht te hebben in techniek en in de natuurkundige samenhang van natuurverschijnselen. Als je een tv aanzet, is het toch leuk als je weet waar dat apparaat op gebaseerd is. Als men geen flauw benul heeft van dit soort dingen, dan vind ik dat een verarming. 'Tegenwoordig komen in het onderwijs soms heel elementaire zaken van de wis- en natuurkunde niet meer aan bod. Ik zie bijvoorbeeld dat studenten moeite hebben met het nauwkeurig formuleren van een stelling of wetmatigheid, of überhaupt te begrijpen hoe de natuur in elkaar zit. Wij leerden vroeger veel meer precieze formules en nauwkeurige bewijsvoering. Ik prijs me gelukkig dat ik tot de generatie van Nederlanders behoor die heeft kunnen excelleren, omdat we op de hbs en het gymnasium een heel degelijke opleiding hebben gehad.'

EvdM

Het is niet voor leken: de materie waar natuurkundige Gerard 't Hooft (1946) zich mee bezighoudt. Hij is rijkelijk onderscheiden voor zijn onderzoek naar de werking van elementaire deeltjes. Zo won hij in de NWO-Spinozapremie, de hoogste Nederlandse onderscheiding in de wetenschap, maar ook internationaal vielen hem prijzen en eredoctoraten ten deel. De planetoïde 9491 werd naar hem vernoemd en in de staat Grenada Carriacou & Petite Martinique sierde hij een postzegel. Maar de grootste erkenning kreeg hij in 1999 toen hij de Nobelprijs won voor 'het ophelderen van de kwantumstructuur van elektrozwakke interacties in de natuurkunde'.

Pieken als twintiger en dan verder

'Ik was 26 jaar toen ik de ontdekking deed over de zwakke kracht waarmee mijn promotor Martinus Veltman en ik 27 jaar later de Nobelprijs zouden winnen. Veel natuurkundigen pieken in hun twintiger jaren. Je hebt dan je grootste geestelijke kracht. Je hebt zeeën van

tijd, bent goed opgeleid en niet verwend, en dus bereid om er hard tegenaan te gaan. Maar er zijn ook mensen die op hun vijftigste nog gigantisch tot ontplooiing komen en ontdekkingen doen. Het is dus geen wet van Meden of Perzen. Nadat ik mijn grootste ontdekking deed op jonge leeftijd, ben ik nog zeker een jaar of twintig heel actief bezig geweest met het vak en heb ik andere ontdekkingen gedaan. Je slaat een keer een grote slag en je haalt bescheidener successen binnen. Toen ik in de jaren zeventig bezig was met de elementaire deeltjes en kwantummechanica voelde ik me echt een eenling. Ik was een van de weinigen die zo over die materie dacht. Nu zijn er honderden, duizenden jonge onderzoekers die precies zo over de dingen

¹ **Zwart gat** – bijzonder soort object in het heelal, waaruit als gevolg van het sterke zwaartekrachtsveld geen licht of materie kan ontsnappen – Wikipedia

² **Nanotechnologie** – techniek die het mogelijk moet maken te werken met deeltjes in de orde van grootte van een nanometer, één miljardste meter – Wikipedia

³ **Supergeleiding** – het verschijnsel dat de elektrische weerstand van sommige materialen bij een bepaalde (meestal zeer lage) temperatuur opeens helemaal verdwijnt, dus nul wordt – Wikipedia

Nieuwsgierig naar de ontdekking waarmee 't Hooft de Nobelprijs won? Dan kun je er o.a. op de site van het Nobelcomité meer over lezen: <http://nobelprize.org>

'Ik prijs me gelukkig dat ik heb kunnen excelleren dankzij een heel degelijke opleiding.'

CMR AKKOORD MET REORGANISATIE

Elf instituten vervangen vanaf aanstaande september de huidige zeventien clusters. Het merendeel van de opleidingen kan zich vinden in deze reorganisatie waarmee eind vorig jaar ook de centrale medezeggenschapsraad (cmr) instemde.

De herclustering maakt deel uit van een groter reorganisatieplan dat nodig is omdat de studenten-aantallen fors stijgen en de school er steeds meer taken bij krijgt zoals de kenniskringen, masteropleidingen en diploma-gerichte maatwerktrajecten. Ook heeft het college geconstateerd dat een aantal klanten niet te-

vreden is over de dienstverlening van enkele diensten. Zo functio-neert een groot aantal bedrijfs-bureaus niet goed genoeg en zijn er problemen met de studenten-administratie die nu, mede om die reden, wordt overgeheveld van de dienst instroommanage-ment naar de dienst financiën. Om de problemen te lijf te gaan, komt er binnen de diensten strategie & onderwijs, personeel & organisatie, communicatie en externe betrekkingen een duidelijker onderscheid tussen beleidsondersteunend en dienst-verlenend werk. Het Service Centre ICT en het Service Centre

Onderwijs en Studenten (SCOS) worden samengevoegd tot HR-Services. Per instituut komt er een bedrijfsbureau en een bureau voor externe betrekkingen (BEB). De twee bureaus hebben een gemeenschappelijke backoffice. Waarschijnlijk blijven de bedrijfs-bureaus bij de onderwijspleinen (de frontoffices) bestaan. Gekoppeld aan de reorganisatie zullen, over ruim een jaar, de commerciële cursussen van de Transfergroep over de instituten worden verdeeld. Bij instituten waar dit onderwijs nog niet bestaat, wordt het ontwikkeld. Ook de kenniskringen, de

masters en de diplomagerichte maatwerktrajecten gaan onder de verschillende instituten vallen. Dit alles om de bedrijfsvoering te stroomlijnen en de HR voor te bereiden op de nabije toekomst. 'Het is dus geen bezuiniging', benadrukte collegevoorzitter Tuytel in de cmr-vergadering. 'En er gaat niemand in rechts-positie of loon op achteruit.'

JvN

Vrijetijdsmanagement 'GAAT CREATIEF' TEGEN WIL EN DANK

Vrijetijdsmanagement (vtm) is tegen de zin van de opleiding in bij de komende reorganisatie bij Creatieve Stad gevoegd. Daar zal de veel grotere Willem de Kooning Academie (WdKA) onder leiding van directeur Richard Ouwerkerk de scepter zwaaien, vrezende mensen van vtm. 'De samen-voeging zal een heilloze strijd opleveren tussen de twee partners over de te besteden project-gelden', waarschuwde docent Peep Besnard tijdens de cmr-vergadering. Ook Joci Bloks is die mening toegedaan. 'We kennen de directeur van de WdKA als iemand die het belang van de WdKA, begrijpelijk, heel hoog heeft; de

managementstructuur (waarbij Ouwerkerk aan het hoofd van het instituut komt te staan – red.) speelt hier dus prominenter dan bij andere instituten.' Vanuit de cmr stelde Anne Marie Willebrands zich een stuk harder op over Ouwerkerk: 'Het is een directeur die zich nooit aan de afspraken houdt.' Om tot een werkbare samenwer-king te komen, is er een door vtm en WdKA ondertekend contract opgesteld waarin een aantal af-spraken is vastgelegd. Het gaat onder andere om de beslissings-bevoegdheid over het curriculum, het budget, de positie van de onderwijsmanager en over de

positie van het leerbedrijf van vtm. Met deze afspraken moet de 'relatieve autonomie' van vtm worden gegarandeerd, stelt het college van bestuur. 'Het zijn dingen die ik nog nooit eerder heb afgesproken', aldus college-voorzitter Jasper Tuytel die verder stelt dat de nieuw aan te stellen adjunct-directeur acceptabel moet zijn voor vtm. Het liefst had de opleiding zich bij het instituut Management aange-sloten maar dat hield de directeur van het bewuste (nu nog) cluster

tegen. Tuytel: 'Hij heeft me gezegd dat hij dat niet doet. Hij kan het er echt niet bij hebben; ze zitten daar tot aan hun nek in het werk.' Daarnaast ziet hij de combinatie ook inhoudelijk niet echt zitten. Als doekje voor het bloeden, zo kwam het in de cmr-vergadering over, vertelde Tuytel dat vtm en de WdKA niet in hetzelfde gebouw komen te zitten. Vrijetijdsmanagement verhuist van Academieplein naar Wijnhaven 61, de nieuwe locatie van de HR.

JvN

**PROFIELEN-SITE VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL**

Jarige kenniskring Arbeid en Gezondheid CONGRESSEERT

Roddelen op de werkvloer en keuzestress onder dertigers. Zomaar wat voorbeelden van onderwerpen die besproken werden tijdens de workshops op het congres *Arbeid en Gezondheid: samen sterk?!* dat eind 2006 onder leiding van lectoren Chris Kuiper en Harald Miedema werd georganiseerd door de kenniskring Arbeid en Gezondheid (KAG).

Op het congres blikten de ongeveer 140 aanwezigen terug op vier jaar kenniskring Arbeid en Gezondheid. Door middel van de openbare les van lector Harald Miedema, lezingen en workshops – onder andere van de wereldwijd gerespecteerde hoog-leraar ergotherapie Gary Kielhofner – leerde het publiek over de relatie arbeid en gezondheid. Bij de workshop van Rinus Feddes over de 'positieve en negatieve effecten van roddelen op de werkvloer' werd het verschil besproken tussen kletsen over iemand en roddelen. 'Een roddel begint vaak met een nieuwtje. "Heb je het al gehoord?", is een bekende openingszin', aldus

Feddes. Aan de deelnemers werden korte verhalen uitgedeeld die studenten hadden geschreven. Het publiek mocht de verhalen analyseren en concluderen of het in de beschreven casussen ging om roddelen of kletsen. Andere workshops hadden thema's als 'keuzestress, alleen een dertigers dilemma?', 'meten van belastbaarheid in de praktijk' en 'samen werken aan werk'. Gary Kielhofner, die speciaal voor het congres uit Chicago was overgekomen, gaf een lezing over een speciaal re-integratieprogramma voor chronisch zieken dat hij heeft ontwikkeld. Ook leidde hij een workshop over het *occupational performance history interview* (OPHI).

verlengingsaanvraag

In de openbare les van lector Arbeid en Gezondheid Harald Miedema zette hij de doelstellingen van de kenniskring nog eens op een rij. 'De belangrijkste prioriteiten van de kenniskring zijn 'primaire preventie' en 'arbocuratieve samenwerking en re-integratie'. Deze onderwerpen zijn heel belangrijk voor professionals van verschillende hbo-opleidingen', betoogde Miedema, 'waaronder de paramedische opleidingen, personeel en arbeid, maatschappelijk werk en dienstverlening en verpleegkunde.' Afgelopen september bestond de kenniskring precies vier jaar en kwam de looptijd van de meeste projecten ten einde. Naast onderzoek, congressen en diverse activiteiten is de KAG via keuzemodules en de minor Arbeid en Gezondheid ook actief in het reguliere onderwijs op de HR. Miedema en de medewerkers van de KAG zien nog voldoende taken voor de kenniskring. De verlengingsaanvraag voor nog eens vier jaar is onlangs toegekend.

'Het onderwerp arbeid en gezondheid heeft duidelijke meerwaarde voor de hogeschool en zijn opleidingen. Het vergroot de mogelijkheden op de arbeidsmarkt en de kansen op een aantal specifieke functies, zoals preventiemedewerker, arbocoördinator en re-integratieprofessional. De aansluiting van deze thematiek bij een aantal opleidingen van de hogeschool kan nog beter. Door middel van onderzoek- en ontwikkelprojecten moet ervoor gezorgd worden dat nieuwe praktische kennis beschikbaar komt en dat beschikbare kennis beter kan worden toegepast. Zo wil de KAG invulling geven aan de doelstelling van hogescholen om te transformeren van onderwijsinstelling naar kennisinstelling. Ik zie dit als een belangrijke opdracht voor de volgende termijn.'

In een volgend nummer van Profielen wordt een uitgebreid portret van Gary Kielhofner geplaatst.

SD

Beste speller HR 2006 Marco Prins wint Groot Rotterdams Profielendictee

Op 21 december vond het Groot Rotterdams Profielendictee plaats op het Museumpark. De winnaar stak met kop en schouders boven de andere deelnemers uit. Met slechts negen fouten won RISO-medewerker Marco Prins van de andere 23 deelnemers.

De 28-jarige Prins is al vijf jaar werkzaam op de HR als assistent onderwijsondersteuning bij het RISO. Al zijn hele leven interesseert hij zich voor spelling. Dat hij zo goed is, komt volgens hem door een combinatie van aanleg

en interesse. 'Ik heb spelling altijd al leuk gevonden. Ik lees er ook veel over. Het is natuurlijk belachelijk, steeds die nieuwe regels, maar toch wil ik ze weten', vertelt Prins. Aan officiële dictees of wedstrijden doet hij niet mee. 'Af en toe een testje op internet, verder niet. Alleen ieder jaar het Groot Dictee der Nederlandse taal op televisie.' Dit jaar had Marco maar tien fouten bij het desbetreffende dictee, waar het gemiddelde op 31 fouten lag. Dat hij goed is in spelling is algemeen bekend. 'Ik kijk regelmatig brieven en verslagen van collega's na.' Toen presentator

Jack Kerklaan aan het begin van het Profielendictee vroeg of er iemand was die dacht te gaan winnen, stak Prins zonder schaamte zijn hand op. Dat hij uiteindelijk ook gewonnen heeft, verbaast hem dan ook niet. 'Er zaten ook studenten Nederlands bij, dus of ik ging winnen wist ik niet, maar ik gaf mezelf wel een goede kans.' Op de vraag of hij tevreden is met het aantal behaalde fouten blijft het even stil. 'Ik heb gewonnen. Maar achteraf heb ik toch wel een paar heel stomme fouten laten zitten.'

SD

Op de tweede plek, met 17 fouten, eindigde Jan Roel van Zuilen. Met 19 fouten deelden Mariann den Heyer en Peep Besnard de derde plaats. Aan het dictee deden medewerkers, docenten en studenten van de HR mee. De docenten scoorden het best met een gemiddelde van 25 fouten. De medewerkers stonden, met dank aan de winnaar, op twee met een gemiddelde van 27 fouten. De studenten scoorden het laagst met gemiddeld 36 fouten. Het totale gemiddelde van alle deelnemers lag op dertig fouten.

Studenten autotechniek strijden mee in de Shell Eco-marathon

PHIDIPPIDES VOOR DE HR

Ieder jaar organiseert Shell een marathon. Studenten van hogescholen en universiteiten in heel Europa kunnen hieraan deelnemen. Ieder team bouwt een voertuig dat zo lang mogelijk op één liter brandstof vooruit kan. Dit jaar doet voor het eerst ook de Hogeschool Rotterdam mee.

Tien vierdejaarsstudenten autotechniek vormen samen het team 'Phidippides'. Als differentiatieopdracht nemen zij deel aan de Shell Eco-marathon in mei 2007. Het is voor het eerst dat de HR meedoet aan de marathon en het team zal helemaal van

Voordat het voertuig wordt gebouwd, voeren de studenten testen uit met deze dummy.

onderaf moeten beginnen. In september zijn de mannen onder leiding van projectleider Matthijs op den Brouw begonnen aan de opdracht. Phidippides strijdt mee in de klasse 'prototype'. 'Hierbij ben je heel vrij in hoe je het voertuig vormgeeft. Bij de zogenaamde 'urban' klasse moet het voertuig meer voor de echte weg geschikt zijn', aldus Op den Brouw. De studenten hebben geen van allen ervaring met de marathon. In tegenstelling tot de andere teams, van wie het merendeel al jaren meedoet. 'We zijn behoorlijk in het diepe gegooid. We moeten alles zelf doen. Maar zoals we er nu voor staan, gaat het allemaal wel goed komen', vertelt teamlid Robin Nijman.

gewicht en rendement

Gemiddeld heeft het team maar één dag in de week om samen te komen. Naast het ontwerpen van het voertuig moeten ze ook nog andere vakken volgen en afstuderen. Door middel van sponsoring proberen ze geld binnen te halen zodat ze externe bedrijven kunnen inschakelen voor bijvoorbeeld het uiteindelijke bouwen van het voertuig. Doel is om 32.500 euro binnen te halen. Naast bedrijven wordt ook andere studenten om hulp gevraagd, zoals Paul van Dijk, vierdejaars IPO (industriële productontwerp), die voor het design van de auto gaat zorgen.

Van de circa driehonderd teams die meedoen, komen er slechts vijf uit Nederland. Naast de HR zijn er nog de teams van TU Delft, het Stedelijk Gymnasium Haarlem, het Hofstad College uit Den Haag, Young Shell en Rijswijk. Phidippides heeft zich ten doel gesteld om de beste nieuwkomer of het beste Nederlandse team te worden. Op den Brouw vertelt hoe het team dat denkt te gaan bereiken. 'We gaan het voertuig op waterstof laten lopen. Hierbij komen geen schadelijke stoffen vrij, dus het is heel ecologisch verantwoord. De bedoeling is om alles zo licht mogelijk te maken. Het draait allemaal om gewicht en rendement.' De marathon zal 11, 12 en 13 mei plaatsvinden in Nagaro, Zuid-Frankrijk. Volgens Op den Brouw heeft het team er zin in. 'We verwachten dat het een gezellige boel wordt, één groot feest allemaal. Natuurlijk hebben we er zin in, we mogen met zijn allen naar Frankrijk!'

Voor meer info over het HR-team:
www.phidippides.hro.nl

SD

'NIET OUWEHOEREN, GEWOON DOEN'

Het verhogen van de mbo-hbo doorstroom met vier procent was de belangrijkste doelstelling van RAAT (Regionale Aanpak Aansluitende Trajecten). Dit doel is bereikt, maar er moet nog veel meer gebeuren.

RAAT houdt zich onder regie van Hugo Koole (instroommanagement) bezig met het verbeteren van de aansluiting en doorstroom van mbo naar hbo in de regio Rotterdam/Dordrecht en heeft negen projecten in het leven geroepen om dit te realiseren. De resultaten van de twee projecten *kennisrotatie* en *monitor doorstroom mbo-hbo* werden onlangs tijdens een conferentie besproken en aangeboden aan Leonard Geluk, wethouder Jeugd, Gezin en Onderwijs. In deze monitor zijn de gegevens verzameld van ongeveer 15.000 mbo-4 studen-

ten die afgestudeerd zijn aan één van de desbetreffende mbo-instellingen. Het verbeteren van de mbo-hbo doorstroom met 4 procent was de belangrijkste doelstelling die, met een percentage van 3,8, vrijwel is behaald. Rotterdam ligt echter nog flink achter vergeleken bij de rest van Nederland. En juist voor Rotterdam is die doorstroom belangrijk vanwege de relatief lage scholingsgraad van de bevolking. Van de 15.000 studenten zijn er ongeveer 3.800 gaan studeren aan één van de twee hogescholen. Landelijk stroomt 64 procent van de mbo-4 deelnemers door naar het hbo. In de regio Rotterdam is dat circa 32 procent. 'Het is een prima zes plus, maar we willen een dikke acht', aldus wethouder Geluk.

verlenging projecten

RAAT is een samenwerking van de Hogeschool Rotterdam, Hogeschool InHolland, Albada College, Zadkine College en het Da Vinci College. Deze vijf instellingen zijn in 2004 begonnen met het werken aan de doorstroom van mbo naar hbo. Dit zijn weliswaar de grootste, maar niet alle scholen voor beroepsonderwijs in Rotterdam. Die 3,8 procent geeft dus een (groot) deel van de doorstroom weer. Hoe het met de doorstroom in de rest van het beroepsonderwijs zit, moet volgens lector Versterking van het Beroepsonderwijs Theo Magito, één van de trekkers van de twee projecten, in de toekomst uitgezocht worden. Die 3,8 procent is het totaalcijfer voor Rotterdam, er is niet gekeken naar cijfers per instelling of per sector. Ook dat zal nader onderzocht gaan worden.

'We moeten jaarlijks gegevens verzamelen om te kunnen zien wat de trends zijn', aldus Magito. RAAT heeft subsidie voor deze projecten gekregen van de gemeente Rotterdam. De projecten zouden lopen tot het einde van 2006, maar in overleg is besloten om de projecten die direct aan het onderwijs zijn gekoppeld door te laten lopen tot juni 2007. 'Er moet nog een hoop gebeuren. We moeten niet ouwehoeren, maar gewoon doen!', aldus Leonard Geluk.

SD

CMR voor driekwart VERNIEUWD

De centrale medezeggenschapsraad (cmr) heeft na de verkiezingen van eind vorig jaar een forse metamorfose ondergaan. Van de negentien leden zijn er dertien nieuw. Het gaat om de tien studentleden: Timon Renes en Martin Boekhoud (Academieplein), Geranne Jiskoot, Stifobor Studententprijswinnaar Annemiek de Jong van het steunpunt studerende moeders en

Michiel Klein (Museumplein), Manon van der Sar en Gwen van Gool (Wijnhaven/Blaak) en Albert Roggeveen, Jennifer van Wingerden en Abdullah Ates (Kralingse Zoom). Terwijl de andere gekozen studentleden veelal rond de 25 stemmen kregen, haalde laatstgenoemde maar liefst 280 stemmen. 'Ik heb een groot netwerk, en iedereen kent me', vertelt Abdullah. 'Vanaf twee weken voor de verkiezingen heb ik tegen

iedereen gezegd dat ze naar de verkiezings-site moesten gaan en mijn standpunten moesten lezen.' De student financieel management wil zich in de cmr onder andere inzetten voor een uitbreiding van het aantal computers op de locatie Kralingse Zoom en het realiseren van een gebedsruimte op diezelfde locatie. Verder wil hij wat doen aan de problemen die sommige studenten hebben met docenten. Om de kersverse studentleden van de cmr niet helemaal in het diepe te gooien, worden ze voor maximaal drie maanden ondersteund door de voormalige studentleden Merel Sterkenburg en Jaap de Graaf. Namens het per-

soneel voegen de nieuwkomers Rick Heikoop, Mark Vroegop en Hans van Toor zich bij de zittendblijvers Anneke Kistemaker, Fons van Maldeghem, Cornée Jacobs, Jan van Heemst, Carla Spek en Ton Handgraaf. Opvallend is dat er nog een vacature is voor een docent van de locatie Academieplein. De opkomst bij de cmr-verkiezingen was laag (6,61 procent) en daarmee vergelijkbaar met afgelopen jaren. Vooral de studenten van de locaties Museumplein (2,76 procent) en Wijnhaven/Blaak (2,80 procent) waren nauwelijks bereid naar de digitale stembus te klikken.

JvN

Orde op zaken stellen met het milieumanagementsysteem

foto: L. Levien-Willense

chemisch goedje in de Maas

Het milieumanagementsysteem zal er bijvoorbeeld voor zorgen dat precies in kaart wordt gebracht welke stoffen in welke hoeveelheid waar in de hogeschool terechtkomen. Ook wordt beter gegarandeerd dat die stoffen op een veilige manier verwerkt worden. 'Het is erg belangrijk dat er zo'n helder proces bestaat en vooral dat mensen direct verantwoordelijk worden voor de naleving ervan. Dus als er – bij wijze van spreken – een chemisch goedje in de Maas belandt, kunnen we direct traceren wat het is, waar het vandaan komt en wie er verantwoordelijk voor is. Als mensen er persoonlijk op aangesproken kunnen worden, gaan ze er bewuster mee om.' Een betere greep op processen en vergunningen is dus één van de speerpunten van het systeem.

Daarnaast willen Van der Sijden en Lips, beiden lid van de milieuwerkgroep Academieplein, ook de initiatieven op het gebied van milieu en besparing die op de verschillende locaties bestaan, in kaart brengen en borgen. Lips: 'Op die manier hoeft niemand het wiel opnieuw uit te vinden en kunnen we van elkaar leren. Communicatie lijkt heel logisch, maar in de praktijk gaat het vaak mis.'

Besparing van energie is één van de lastigste zaken om voor elkaar te krijgen. Van der Sijden: 'Het bewust maken van studenten is verreweg het moeilijkst te realiseren. We zijn nog aan het nadenken over de manier waarop we te zijner tijd, als het systeem klaar is en in gebruik wordt genomen, de studenten kunnen betrekken. Kleine dingen zijn belangrijk: neem de trap, dat is gezonder en je bespaart energie door de lift te laten staan. Doe je pc en het beeldscherm uit als je klaar bent. Zorg ervoor dat je weet waar je heen moet met bepaald afval zoals inktpatronen

of een kapot toetsenbord.'

Het milieumanagementsysteem zal over een paar maanden in werking treden op het Academieplein en de Kralingse Zoom, ook een locatie die voorloopt op het gebied van milieu. Daarna zijn de andere HR-locaties aan de beurt. Lips: 'De overheid zal in de toekomst de teugels steeds strakker aantrekken op het gebied van milieu. Dit systeem gaat ervoor zorgen dat wij als HR daarop voorbereid zijn en aan alle eisen kunnen voldoen.'

SaS

Dankzij onder andere Al Gore gaan mensen er eindelijk meer over nadenken, maar milieu blijft een onderwerp dat lastig 'verkoopt'. Het is daarom belangrijk aandacht te vragen voor ontwikkelingen op de HR, menen Mirjam van der Sijden en Joost Lips. Want iedereen zal te maken krijgen met 'hun' milieumanagementsysteem.

Van der Sijden als hoofd interne dienst van het Academieplein en docent hlo/ct Lips zijn beiden vanaf het begin in 2005 betrokken bij de opbouw van het nu nog theoretische systeem. Straks zal het ervoor moeten zorgen dat zaken als afvalverwerking en energieverbruik tot in de puntjes geregeld zijn op de HR. Het is niet toevallig dat juist de locatie Academieplein het voortouw neemt. Lips: 'Deze locatie heeft door de laboratoriumopleidingen te maken met heel zware vergunningen op het gebied van gevaarlijke stoffen, ze zijn te vergelijken met die van een bedrijf als Shell. Daar komt veel bij kijken, maar het is heel belangrijk dat wij hier goed met die stoffen omgaan, daar worden we streng op gecontroleerd. Als wij hier de zaak op orde hebben, is het voor andere locaties zéker haalbaar.'

**PROFIELEN-SITE VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL**

Hoge opkomst studiebeurs Antillen

Sinds 2003 is de HR aanwezig op verschillende studie- en beroepenbeurzen op Curaçao en Bonaire, en eind 2006 voor het eerst ook op Aruba. De opkomst tijdens de beurzen, die plaatsvonden van 6 tot 22 november was, evenals voorgaande jaren, ontzettend groot. Op het kleine Aruba (circa 102.695 inwoners) waren ruim vierduizend bezoekers aanwezig; bijna twintig procent van de hele bevolking. Op Curaçao waren er ruim tienduizend belangstellenden en op het piekleine Bonaire duizend. Naast de HR waren er scholen uit Amerika, Canada en de Antillen vertegenwoordigd. Uit Nederland waren onder andere Windesheim, Saxion Hogescholen, Mondriaan school en de Hogeschool en Universiteit van Amsterdam aanwezig. Daarnaast presenteerden ook InHolland en de Erasmus Universiteit zich.

De HR was niet alleen aanwezig op beurzen, maar gaf ook voorlichting op verschillende scholen. 'Vaak werken we dan samen met HR-studenten die daar stage lopen en Antilliaanse studenten die nu bij ons studeren. Die laatste groep dient toch als voorbeeld voor de mensen daar, zij hebben die stap al gemaakt', aldus Angelique Bron, één van de medewerkers die de HR op beurzen vertegenwoordigt.

De Hogeschool Rotterdam is erg populair op de Antillen. Ongeveer eenderde van alle Antilliaanse studenten die naar Nederland komt om te studeren, kiest voor de HR. Daarom de hogeschool zo populair is, weet Bron niet precies. 'Maar het feit dat Rotterdam een grote Antilliaanse gemeenschap heeft, heeft er vast iets mee te maken.'

SD

IN DE PRIJZEN

Eervolle vermelding Schreudersstudieprijs

Gerben van Groningen en Frank van de Graaf sleepten met hun onderzoek naar ondergrondse olieopslag in havens een eervolle vermelding in de wacht in de categorie techniek van de Schreudersstudieprijs. Zij onderzochten twee verschillende methodes: geïntegreerde opslag in conventionele kadeconstructie en opslag in honingraatelementen. Beide varianten besparen ruimte en verhogen de veiligheid.

Nashuatec MVO Scriptieprijs

Onlangs is bekend gemaakt dat Roderick Stigter, afgestudeerd aan de opleiding bedrijfseconomie, de tweede prijs gewonnen heeft in de competitie van de Nashuatec MVO Scriptieprijs. Zijn scriptie brengt de status van duurzaamheidsverslaggeving bij overheden in kaart. Roderick is niet ontevreden met zijn tweede prijs: 'Hiermee komt m'n scriptie onder de aandacht. Er zitten goede ideeën in. Als daar een paar van gebruikt worden, ben ik zeer verheugd.' Zijn nominatie was sowieso al een uitzonderlijke prestatie, omdat gewoonlijk alleen WO-scripties genomineerd worden.

Bron: Nashuatec

Rotterdams Sporttalent van het jaar

Lezers van het AD/Rotterdams Dagblad hebben Skadi-roeister en derdejaars HR-fysiotherapie Katie Steenman gekozen als Rotterdams Sporttalent van het jaar. De winnaar werd 20 december bekendgemaakt tijdens 'Finish', een jaarlijks terugkerend evenement waarbij ook de Rotterdamse sportman, sportvrouw en sportploeg van het jaar worden gekozen. Behalve de eer levert de uitverkiezing Katie ook een buitenlandse sportstage op die wordt betaald door de Stichting Rotterdam Topsport.

Bron: Hint

Volgend nummer een portret van Katie in de rubriek Wiebenjijdan.

GRATIS OU-STUDIE GEEN CONCURRENTIE VOOR TOPSPORTACADEMIE

Topsporters kunnen vanaf dit collegejaar gratis studeren aan de Open Universiteit (OU) door een convenant tussen deze instelling en het NOC*NSF. De Randstad Topsport Academie, onderdeel van de HR, is ook specifiek gericht op deze doelgroep, maar 'concurrentie is niet aan de orde, er is in Nederland veel te weinig voor topsporters.'

Marietta Broersma van de Randstad Topsport Academie juicht dit soort initiatieven juist toe. 'Ten eerste bieden beide instellingen iets heel verschillends. Als je op de OU studeert, heb je geen contacturen en moet je heel zelfstandig werken. Mensen die behoefte hebben aan meer structuur komen bij ons.' Daarbij, elk initiatief dat topsporters de kans biedt om een opleiding te volgen is volgens Broersma meer dan welkom. 'In dit land wordt veel te weinig voor topsporters gedaan als je het bijvoorbeeld vergelijkt met de Verenigde Staten. In Nederland zijn we wat dat betreft maar een beetje aan het fröbelen. Naast onze academie is er de Johan Cruijff Academy. De Saxion Hogeschool in Enschede doet ook iets met topsporters, maar het is alles bij elkaar veel te weinig. De schaatsport is bijvoorbeeld helemaal gecentreerd rond Heerenveen. Wij hadden onlangs een aantal schaatsers op de opleiding, maar de afstand was voor hen niet te doen. Het is triest dat er dan voor hen geen alternatief is in het noorden.'

Broersma beschouwt opleidingen voor topsporters als noodzakelijke faciliteiten die instellingen vooral uit ideologische motieven beheren, en zeker niet uit winstoogpunt of voor verbetering van de concurrentiepositie. 'Ik vergelijk het met de faciliteiten voor gehandicapte studenten op de HR. Intensief maatwerk voor individuen, het levert veel extra werk op maar het is noodzakelijk en hoort er gewoon bij.' De OU vraagt aan de topsporters of ze als tegenprestatie voor de gratis studie, reclame voor de universiteit willen maken. De Randstad Topsport Academie doet dit niet, maar vraagt de studenten wel af en toe om belangeloos als ambassadeur op te treden of clinics te geven. Broersma: 'De studenten moeten een aantal keer beschikbaar zijn voor die dingen. Als opleiding mag je best wat terugvragen.' Op 1 maart is er weer een diploma-uitreiking op de topsportacademie, waar in totaal ongeveer tachtig studenten ingeschreven staan. Erica Terpstra en Marcel Sturkenboom van het NOC*NSF zijn aanwezig en de presentatie zal in handen zijn van Humberto Tan.

SaS

Ingezonden PABO-STUDENTE REDT LEVEN VAN EEN TREINREIZIGER

PABO-studente Miranda Visser verscheen onlangs wat *shaky* in de les bewegingsonderwijs. De reden: Onderweg van Hardinxveld-Giessendam naar locatie Wijnhaven van de HR heeft zij het leven gered van een mannelijke treinreiziger. Tussen Dordrecht en Rotterdam werd er een man plots onwel, had last van zijn linkerarm en zakte ver-

volgens in elkaar. Niemand greep in, totdat onze (normaal heel bescheiden, maar nu) heel kordate hogeschoolstudente naar voren stapte en een hartstilstand constateerde. Lang aarzelde ze niet. Ze begon direct aan de hartmassage. De toegesnelde conducteur van de trein begon direct met de beademing (5 x pompen, 1 x beademen). Bij het eerste station stond het ambulancepersoneel al klaar. Na een stroomstoot kwamen hart

en ademhaling weer op gang. Dankzij het vlotte optreden van met name Miranda bleef het leven van deze man behouden.

Hulde voor Miranda Visser (PABO 4B), maar ook voor de cursus EHBO die zij hier op de hogeschool als keuzevak heeft gevolgd.

Philip van Calmthout
Docent bewegingsonderwijs PABO

DRIE JAAR LEREN OP ZUIDWIJK

In Zuidwijk werken de Hogeschool Rotterdam, maatschappelijke organisaties en woningcorporatie Vestia samen om de wijk, die grondig gerenoveerd wordt, een nieuw gezicht te geven. De hogeschool levert op deze manier een bijdrage aan de ontwikkeling van haar maatschappelijke omgeving en brengt tegelijkertijd praktijkgericht leren in de praktijk. De adoptie van Zuidwijk is zelfs een van de belangrijkste experimenten voor onderwijsvernieuwing van de HR. Hoe ziet de bijdrage van de HR in Zuidwijk eruit en wat zijn de effecten op onderwijsvernieuwing precies? Profielen sprak hierover met Frans Spierings, lector Kenniskring Opgroeien in de Stad.

Waarom Zuidwijk?

'De oude wijken kennen een hardnekkige problematiek waaraan een heleboel organisaties iets proberen te doen. Maar de grenzen van wat ieder afzonderlijk kan bewerkstelligen zijn bereikt. Ieder voor zich werkt niet meer, daarom is een netwerk aanpak nodig. Daaraan proberen wij ook een bijdrage te leveren'

De HR is nu zo'n drie jaar bezig met Leren op Zuidwijk. Welke resultaten zijn tot nu toe geboekt?

'Door inzet van de HR zijn partijen in de wijk gaan samenwerken die dat eerder niet deden. Wij zorgen eigenlijk voor een dak boven verschillende peilers in de wijk: economisch, fysiek en sociaal. Partijen werken nu, meer dan in het verleden, samen aan een gezamenlijke problematiek. 'Er blijkt een ruime vraag naar studentenprojecten te zijn. Tot nu toe zijn 47 projecten afgerond waaraan 260 studenten hebben deelgenomen. Over het algemeen kun je zeggen dat de deelnemende instellingen Charlois Welzijn, Thuiszorg Rotterdam, basisscholen Toermalijn en Christoffor, De Stromen, De Zonnebloem en de bewonersorganisatie Zuidwijk, tevreden zijn over het

resultaat. Maar Leren op Zuidwijk is geen gemakkelijke opgave, het is een moeilijke weg. We gaan met kleine stapjes vooruit, niet met grote sprongen. Werken in de actualiteit staat niet in een boekje, dat moet je zelf vormgeven. Ons probleem is dat studenten, immers in opleiding, mogen falen terwijl in de beroepspraktijk niet zoveel mag mislukken. Dat betekent dat we eigenlijk alleen wat kunnen met vragen uit Zuidwijk die een redelijke doorlooptijd hebben, die mislukking en vertraging kunnen verdragen. Dat vraagt heel veel begeleiding van docenten en op dit moment hebben docenten niet genoeg tijd om die begeleiding optimaal te geven. In de

praktijk laten de projecten in Zuidwijk grote verschillen in kwaliteit zien. Soms vindt een goede match met studenten en docenten plaats, soms ook niet. Het is heel lastig om het onderwijs te vernieuwen aan de hand van de nieuwste praktijkinzichten. We zijn nog niet zo ver dat onze activiteiten daar hebben geleid tot onderwijsvernieuwing hier. Daarvoor zijn we nog niet lang genoeg bezig. Dat neemt niet weg dat je elkaar nodig hebt om het onderwijs te actualiseren. Ik ben er heilig van overtuigd dat dit de weg is die we moeten gaan, alhoewel we een lange adem moeten hebben.

Meer specifiek: Welke effecten van dit project zijn al zichtbaar in Zuidwijk?

'Wat het effect op de wijk Zuidwijk is, kan nog niet systematisch worden aangetoond. Sociale streefwaarden voor de wijk waren aanvankelijk niet bepaald, fysieke en infrastructurele streefwaarden wel. Met name het ontbreken van sociale streefwaarden maakte het moeilijk om effecten te meten. Die sociale streefwaarden zijn inmiddels wel geformuleerd: de bewonerstevredenheid moet omhoog en de selectieve migratie omlaag.'

In de Bestuurlijke rapportage Monitor Leren op Zuidwijk lees ik: 'De hogeschool blijkt nog niet geheel berekend te zijn op vraaggestuurd onderwijs. Opdrachten van externe opdrachtgevers vragen om kenniskring- en clusteroverstijgende samenwerking. Onderwijsprotocollen en clusteroverstijgende samenwerking zijn niet zo flexibel als nodig is.'

'Het onderwijs is door z'n vaste roosters per opleiding en de inrichting van het curriculum niet zo flexibel als wenselijk zou zijn voor een project als Leren op Zuidwijk. Inmiddels is de HR begonnen met de inrichting van clusteroverstijgende stedenprogramma's en stedenminors. We zijn op de goede weg. Maar het is wel waar dat de HR iets aan de curricula moet veranderen om praktijkgericht leren echt mogelijk te maken zonder dat elke nieuwe student weer *from scratch* moet beginnen.'

En dat is nog wel de praktijk, zo lezen we in dezelfde bestuurlijke rapportage: 'Studenten evolueren niet. Studenten staan steeds opnieuw aan het beginniveau.'

'Een oplossing zou kunnen zijn dat er veertien dagen overlap wordt gecreëerd tussen twee groepen studenten. Als je in de praktijk echt een rol wilt spelen, dan moet je een docent vrij roosteren zodat hij kennis van de ene groep kan overdragen aan de volgende. Daarmee krijgt de rol van de docent een nieuwe eigentijdse invulling. Het nieuwe functiehuis biedt hiertoe ook mogelijkheden. Een instelling die goed competentieonderwijs wil verzorgen, moet juist voor meer begeleiding zorgen en niet voor minder. Individueel maatwerk kost tijd en geld.'

Wat leren de studenten van hun project in Zuidwijk?

'Ik zie veel enthousiaste studenten. Ze doen onderzoek, bijvoorbeeld door het afnemen van enquêtes, of ze ontwerpen modellen en maquettes. Het zal veel studenten niet precies duidelijk zijn wat ze straks in hun beroepspraktijk nodig hebben. Dat wat zij nu aan onderzoekervaring hebben opgedaan, is voor hen wellicht op dit moment nog niet relevant, maar zal dat later in hun carrière wel blijken te zijn. Ik vind het al een fantastisch resultaat als een paar studenten het werk in hun vingers krijgen.'

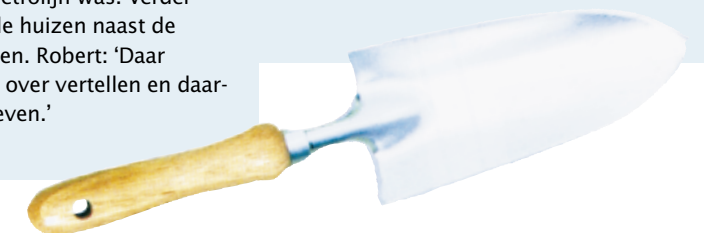
Binnenkort gaat *Leren op Zuidwijk* deel uitmaken van een nog groter project: *Pact op Zuid*. Het betreft een gezamenlijke aanpak van Rotterdam ten zuiden van de Maas. Drie deelgemeenten, vijf woningcorporaties, de gemeente, het rijk en ook de HR gaan een rol spelen in het verbeteren van dit deel van de Maasstad.

Zuidwijk in de praktijk I GEEN KASTANJEBOOM bij een parkeerplaats

Een groepje derdejaars PABO-studenten heeft de ontwikkelingen in Zuidwijk gebruikt bij het 'omgevingsonderwijs' dat ze gedurende drie dagen op basisschool Toermalijn verzorgden. 'Daarmee kun je het onderwijs begrijpelijk maken', motiveert Robert Streundeng.

Zelf richtte Robert zich op het natuuronderwijs. 'We hebben gekeken naar de eigenschappen van bepaalde bomen en waar je die bomen kunt planten. De kinderen kwamen er zo achter dat je een kastanjeboom niet bij een parkeerplek kunt planten want dan vallen de kastanjes op de auto's.' Voor rekenen moesten de leerlingen bestaande speeltuinattributen opmeten en er op school schaalmodellen van maken. Op een bouwplaats werd er gepraat met een uitvoerder en tijdens de geschiedenisles kregen de kinderen foto's te zien van de wijk toen er nog geen metrolijn was. Verder kwam het goed uit dat de huizen naast de school pas gesloopt waren. Robert: 'Daar konden ze zelf heel veel over vertellen en daarmee begon het echt te leven.'

De studenten hebben het onderwijs ook gekoppeld aan het gegeven dat de Toermalijn gaat verhuizen. Roberts collega Madelon van de Graaf: 'We vroegen de leerlingen wat ze belangrijk vonden in de buurt van de nieuwe school. Welke bomen moeten er komen, waar komt het openbaar vervoer en hoe houd je rekening met andere bewoners in de buurt. Bij de maquette die ze hebben gemaakt, bleken ze aan iedereen gedacht te hebben.' Zo zat er in de miniatuur-kantoorpanden dubbelglas zodat de zakenmensen geen last hadden van schreeuwende kinderen. Robert: 'De kinderen vonden het volgens ons echt supertop om te doen. Vanaf het begin waren ze gemotiveerd en betrokken. Sommigen schreven er zelfs thuis hele teksten over.' De kinderen ervaren niet dat ze in een achterstandswijk wonen, is de indruk van de studen-

Zuidwijk in de praktijk II

SENIORENRESTAURANT ZOEKT PUBLIEK

Hoe zorgen we ervoor dat buurtbewoners naar ons restaurant komen? Met deze vraag van verzorgingshuis Zuidwijk gingen small business-studenten Siraj Autar en Eduard Blacquièr onlangs aan de slag.

'Ook vanuit de gemeente leeft de wens om het verzorgingshuis, en in eerste instantie het restaurant, open te stellen voor bewoners uit de wijk', vertelt Eduard. In de buurt wonen vooral ouderen, onder wie bewoners die eenzaam zijn. Een kopje koffie drinken in het restaurant of meedoen aan de bingo kan dat misschien verhelpen, is de indruk van de studenten. 'De horeca verderop in de wijk is voor een hoop oudere mensen al te ver weg', meent Siraj die even later een van zijn interviews afneemt bij een 81-jarige mevrouw die zelfstandig in de flat bij het verzorgingshuis woont. 'Ik eet iedere dag in het restaurant. En ik ga naar de bingo maar dat is maar eenmaal per maand. Dat moet vaker. Niet omdat ik wil winnen maar vanwege de contacten', vertelt de vrouw die vermoedt dat veel buurtbewoners het restaurant niet binnen durven te komen. 'Ze hebben drempelvrees; misschien moeten ze met een folder of brief eens worden geïnformeerd over het restaurant.'

Uit de interviews die de twee studenten afnamen, blijkt onder andere dat niet alle buurtbewoners behoefte hebben aan het restaurant. Eduard: 'In veel gevallen zijn de oudere bewoners nog samen en willen ze zelf koken of hebben ze niet voldoende geld om uit eten te gaan.'

Over de wijk zijn de bewoners vrij positief, is de indruk van Eduard. 'Voor veel mensen die de tachtig zijn gepasseerd speelt dat niet zo want zij zitten voor 99 procent in huis, maar de anderen hebben het hier wel naar hun zin. Ze hebben de mogelijkheid om te wandelen en kunnen naar de nabijgelegen winkelstraat.' Zelf hebben de studenten niet een heel positief beeld van Zuidwijk. 'Het is er sober en eenzaam. En de bouw is eentonig, er is veel van hetzelfde. Er zitten veel nationaliteiten die vooral in hun eigen groepjes blijven wonen. Met name in de flats is er weinig contact', zegt Siraj die ook de drukte mist. 'Je ziet wat

mensen boodschappen doen en er rijdt een bus, maar het leeft niet.' Eduard heeft daarnaast de indruk dat in Zuidwijk veel laag-opgeleiden wonen en ouderen met een klein AOW'tje.

Het onderzoek van de twee studenten is op het moment van schrijven nog niet afgerond en Henk den Boer van opdrachtgever De Stromen heeft ook nog geen kennis genomen van tussenresultaten. 'Maar in het algemeen vind ik het een hele goede zaak dat de hogeschool in de volle breedte aandacht besteedt aan de wijk', zegt hij. 'Studenten kijken toch met een frisse blik naar bestaande problemen en zelfs als zo'n onderzoek maar één goede tip oplevert, is het al prima. In een eerder stadium hebben ergotherapiestudenten al naar de inrichting van het restaurant gekeken en dat was zinvol. Wel zou het goed zijn als er een integrale aanpak zou komen, zodat de ergotherapeuten en de smallbusiness-studenten er samen aan zouden werken', aldus De Boer die verder hoopt dat de HR zich langere tijd op Zuidwijk richt. 'Dan kan je dingen voortzetten.'

JvN

PROFIELEN-SITE VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL

Zuidwijk in de praktijk III

WEL OF GEEN DOMOTICA IN ZUIDWIJK?

Domotica in Zuidwijk, het begon met een plan voor drieduizend geautomatiseerde ouderenwoningen. Met behulp van val- en dwaaldetectie, automatische verlichting en meer moderne snuffes zouden mensen onder centraal toezicht zelfstandig kunnen wonen. Twee studenten van de HR doken er enthousiast in, maar het idee ging al snel kopje onder.

Vierdejaarsstudenten Arne Prins en Martijn Vervoort, respectievelijk van de opleidingen elektrotechniek en bedrijfskundige informatica, kwamen via de differentiatie *De ondernemende innovator* in aanraking met het domoticaproject van woningbouwvereniging Vestia. Ouderen worden met behulp van domotica (elektronische communicatie tussen allerlei toepassingen in de woning en woonomgeving ten behoeve van bewoners en dienstverleners) elektronisch geassisteerd en in de gaten gehouden door een centrale. Hierdoor kunnen bejaarden langer zelfstandig wonen en hebben ze minder thuiszorg nodig of wordt de thuiszorg efficiënter. In deze tijden van vergrijzing een gat in de markt, zo dacht ook Vestia. Ze gaf Isolectra de opdracht om hiermee aan de slag te gaan, een bedrijf dat onder andere gespecialiseerd is in industriële automatisering en audiovisuele beveiliging. Isolectra wilde een conceptplatform

ontwikkelen waarop diverse zorgdomotica aan elkaar gekoppeld kunnen worden en keek naar de HR voor gemotiveerde studenten die hen hierbij konden helpen. Tot zover een duidelijk verhaal, maar er ontstond al gauw een aantal problemen. Je zou kunnen zeggen dat de kennis en kunde van de twee studenten niet aansloten bij de verwachtingen van Isolectra, of dat de stageopdracht niet bleek te stroken met de behoeften van de twee studenten. Hoe dan ook, er zat iets scheef. Martijn: 'Op de hogeschool werd verteld dat het ging om het ontwerpen van ergonomische gebruiksvoorwerpen, zoals een afstandsbediening voor domoticatoepassingen. Maar in de praktijk bleek dat Isolectra op zoek was naar mensen die verstand hadden van technische informatica en programmeren.' De studenten kwamen in februari 2006 bij Isolectra en voelden zich eerste instantie tamelijk verloren. Arne: 'Het duurde wel even voordat we er uitkwamen, maar uiteindelijk is de opdracht aangepast en zijn we een onderzoek gaan doen naar het gebruik van domotica en dienstverlening vanuit Isolectra.' Met informatie van internet, vanuit andere bedrijven en instellingen en uit rapporten konden Arne en Martijn in een half jaar tijd een rapport produceren waarin de huidige stand van zaken op het gebied van domotica in Nederland wordt weergegeven. Volgens

begeleider Marieke Vermaas van Isolectra is het al met al 'niet helemaal wat we voor ogen hadden, maar hebben we het als een vooronderzoek geaccepteerd en zijn we nu bezig met een vervolgtraject'.

Tot zover de stoeve doch uiteindelijk niet onsuccesvolle samenwerking tussen de HR-studenten en Isolectra. Maar hoe staat het met de uitvoering van het plan in Zuidwijk? Het domoticaproject werd door de HR gepresenteerd als onderdeel van het grotere Zuidwijk-geheel, maar daar is krap een jaar na aanvang weinig van over. Frank Rieck, lector bij de Kenniskring Innovatie en Productrealisatie en projectleider vanuit de HR, legt uit: 'Aanvankelijk was het de bedoeling dat er in Zuidwijk zo'n drieduizend woningen zouden worden voorzien van domotica en aangesloten op een centrale. Maar nadat eerst het aantal woningen werd teruggeschoefd naar driehonderd, werd het plan op een bepaald moment helemaal op de lange baan geschoven. Het is nog steeds mogelijk dat het domoticaproject op Zuidwijk weer nieuw leven wordt geblazen, maar op dit moment ligt het stil.'

SaS

JvN

PITTIGE ziektebeelden ALS UITDAGING

De helft van de stagiaires bij de afdeling logopedie van het Medisch Centrum Rijnmond-Zuid (MCRZ) haakt voortijdig af. Voor Rosemarie van der Horst, vierdejaars logopedie, gaat dat verhaal niet op. Sterker nog: als ze in juli haar opleiding afrondt, kan ze meteen aan de slag in het MCRZ.

Rosemarie: 'Ik heb heel bewust voor dit ziekenhuis gekozen. Het MRCZ is een fusie van het St. Clara Ziekenhuis en het Zuiderziekenhuis. Vier jaar geleden heb ik hier met een logopedist meegelopen. Erna maakte ik de keuze voor logopedie. Uit die periode ken ik Nynke de Boer, mijn huidige stagebegeleider.'

Nynke: 'Je hebt hier met zowel kinderen als volwassenen te maken; dat doet een behoorlijk beroep op je kennis. Daarnaast horen bij logopedie ook voedingsproblemen. We observeren bijvoorbeeld het zuigen en drinken en proberen het dan zodanig aan te passen met een fles, speen of ondersteuning dat de baby toch alles zelf kan drinken en geen sonde nodig heeft. Deze aspecten zitten eigenlijk nog te minimaal in de opleiding.'

Rosemarie: 'Je hebt hier veel verschillende vormen van logopedische zorg en ik doe ook van alles. Dat maakt het voor mij erg leuk. Ik ben een dag op neurologie, werk met mensen die problemen hebben met slikken en praten en ik loop ook op de polikliniek waar ik werk met kinderen met taal- en spraakontwikkelingstoornissen en kinderen met voedingsproblemen. Daarbij zie ik ook veel patiënten met stemstoornissen.'

Nynke: 'We zijn een stageplek die zelfstandigheid eist. Ik zeg niet: Je moet dit en dat doen. Daar moet je mee kunnen omgaan. Ik moet op een dag een aantal dingen doen, terwijl Rosemarie komt om te leren. Ze komt bij een behandeling zitten, of ze neemt het over.'

Rosemarie: 'Ik wil heel graag zelf aan de slag! Er is een agenda waarin de afspraken met patiënten staan. Als ik iets interessants zie, overleg ik met Nynke of ik die persoon kan behandelen.'

Nynke: 'Soms zit ik er niet bij omdat dat voor haar misschien eng is. En als er iets is, kan ze me toch zo halen.'

foto: Leven/Willense

Rosemarie: 'Ik heb op deze stageplek ontzettend veel geleerd. Alle theoretische kennis kan ik nu in de praktijk toepassen. Daarbij ben ik erachter gekomen dat er heel veel tijd zit in de organisatie om de zorg heen. Als iemand niet goed kan eten en drinken, moet je uitzoeken wat hij wel kan eten. Dat moet je aan de voedingsassistent vertellen en uitleggen aan de artsen. Ook zijn de problemen soms best pittig. Je hebt bijvoorbeeld mensen die een CVA (hersenvloeding - red.) hebben gehad en weer moeten leren slikken. Maar ik voel me niet in het diepe gegooid. Een uitdaging is juist goed. En ik word ook goed opgevangen.'

Nynke: 'Soms overlijden mensen en dat doet natuurlijk een beroep op je emotie. Daar proberen we stagiaires goed in te begeleiden. Rosemarie kijkt het gelukkig zo dat ze de mensen, hoe slecht het ook gaat, probeert te helpen. Maar er zijn stagiaires die dat moeilijk vinden; de helft van de stagiaires die we hier hebben gehad, heeft de stage niet afge maakt. Daarom geldt sinds kort de regel dat iemand, voorafgaand aan de stage, een week moet meelopen.'

JvN

**PROFIELEN-SITE VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL**

Tot 2003: commerciële economie
Nu: master bedrijfskunde

foto: Ronald van den Heerik

Twee jaar studeren in Berlijn, dat was de bedoeling. Nadat hij geselecteerd was voor een VSB-beurs vertrok Erdinc (26) naar Duitsland. Eenmaal daar bleek dat zijn hbo-diploma niet erkend werd. Terug naar Rotterdam dus, waar hij op dit moment een master bedrijfskunde volgt aan de Erasmus Universiteit.

ERDINC SENGUL

Door de selectieprocedure voor een VSB-beurs was hij zo heen. En nadat hij een brief kreeg van de Vrije Universiteit in Berlijn waarin stond dat hij was aangenomen, vertrok Erdinc binnen drie dagen naar Berlijn. 'Ik wilde daar instromen in het derde jaar om een master bedrijfskunde te doen.' Maar eenmaal aangekomen bleek dat helemaal niet mogelijk. 'In Duitsland hebben ze nog geen bachelor-master systeem. Ze begonnen de meeste vakken

op mijn diploma door te strepen: Die waren allemaal niet erkend. Uiteindelijk bleef er niks waardevols van mijn diploma over.' Erdinc zou weer in het eerste jaar moeten beginnen. Op de universiteit in Berlijn geldt echter een lotingprocedure. Hij zou niet eerder dan een jaar later aan de studie kunnen beginnen en dan zou de beurs niet meer geldig zijn. 'Op die manier vond ik het niet meer de moeite waard. Helaas was ik inmiddels weer te laat om me hier in Nederland in te schrijven voor een master en verloor ik een heel jaar.' Wel is Erdinc nog twee maanden in Berlijn gebleven. De rest van het jaar ging hij aan de slag bij verzekeringsprojecten. Na het 'verloren jaar' kon hij in 2004 beginnen met een pre-master international business. Daar heeft hij twee jaar over gedaan en toen was hij eindelijk zo ver dat hij met de masterstudie

bedrijfskunde mocht starten. 'Wat ik heel leuk vind, is dat deze master door zoveel internationale studenten wordt gevolgd. Het is niet zo internationaal als in Berlijn, maar ik leer nu wel veel mensen met heel verschillende nationaliteiten kennen.' Ook het studeren aan de universiteit bevalt hem, en beter dan op de HR. 'Als je een vervolgstudie doet, ben je altijd gemotiveerder. Nu is het leven interessanter. Ik sta echt achter mijn keuze.' De reden dat Erdinc in eerste instantie naar Berlijn wilde, was zijn liefde voor de stad. 'Ik ben er als kind heel veel geweest, want ik heb er familie wonen. Ik spreek de taal ook vloeiend. Het is er gewoon geweldig. Daarnaast is het studeren in Berlijn heel goedkoop omdat de staat je studie betaalt.'

Gemist op de HR: Praktisch denken. Presenteren, het echt doen zodat wát je doet, meer diepgang krijgt.

Erdinc is nu bezig met het laatste jaar van zijn master. 'Hierna wil ik iets internationaals gaan doen, wat precies weet ik nog niet. Wel ga ik in ieder geval alsnog naar het buitenland als ik klaar ben. Het hoeft niet per se Berlijn te zijn. Ik wil gewoon weg, de wijde wereld in. Ook wel voor langere tijd, ik hoef niet in Nederland te blijven.'

SD

CURRICULUM VITAE

- 1994-1998** havo
- 1998-2003** HES
- 2003-2004** werken bij verzekeringsprojecten
- 2004-heden** pre-master en master bedrijfskunde EUR

PROFIELEN-SITE VERNIEUWD!
CHECK
WWW.PROFIELEN.HRO.NL

'Nederlander, Rotterdammer, of toch vooral...?'
Hoe kijken mensen in multiculti-Rotterdam tegen zichzelf en elkaar aan? Onder leiding van Prem 'Premtime' Radhakishun discussieerden inwoners van Rotterdam in de centrale bibliotheek over hun identiteit en plek in de samenleving.

Multiculti-Rotterdam in debat over identiteit

IN JE HOK!

De opkomst van Pim Fortuyn en de moord op Theo van Gogh symboliseren in de recente geschiedenis voor Nederland wat 9/11 op mondiale schaal heeft betekend: een omslagpunt in de manier waarop mensen tegen elkaar aankijken. Om het te begrijpen hebben we de behoefte gekregen iedereen etnische labels op te plakken: Surinamers, Antillianen, Marokkanen, Turken, Nederlanders, Kaapverdianen. We zijn extreme hokjesdenkers, aldus de vooraanstaande Amerikaanse wetenschapper Francis Fukuyama: 'Nederlanders creëren denkbeeldige scheidslijnen en sluiten mensen uit door ze te benoemen op hun afkomst en verschillen.' Nu hebben vooraanstaande Amerikaanse wetenschappers heus niet altijd gelijk, maar een kern van waarheid valt toch niet te ontkennen.

kramp
Om weerstand te bieden aan vooroordelen en maatschappelijke problemen is praten een goed begin, vindt ook de Nederlandse overheid. In een serie van zes debatten die het ministerie van Binnenlandse Zaken organiseert onder de noemer 'De staat van onze democratie', staat aflevering één geheel in het teken van de identiteit van Nederlanders met verschillende culturele achtergronden. Het woord 'allochtoon' is niet terug te vinden in de aankondiging van het debat, net als het Verdonkiaanse 'integreren'. De insteek is neutraal en opbouwend. Dus geen tendentieuze 'wij-versus-hullie'-retoriek, ook al probeert een enkeling in het publiek nog iets in de trant van 'weg met de schotelantennes'. Laat het maar aan Prem over om zo'n grootschalig debat, rond de 150 mensen in de centrale hal van de bibliotheek, over een dergelijk gevoelig onderwerp in goede banen te leiden. Als forumgasten

schuiven onder andere aan wethouder Orhan Kaya, oud-wethouder Marianne van den Anker en Mohamed Hamidi van de Rotterdamse sociaal culturele vereniging Ettaouhid. 'Wat is onze gemeenschappelijke identiteit?' Een rondje door de zaal levert een scala aan antwoorden op, variërend van taal, tolerantie en saamhorigheid tot de grondwet, nuchterheid en de monarchie. Het valt forumlid en onderzoeker Trees Pels op dat de meeste antwoorden van het publiek idealistisch en utopisch van aard zijn. De realiteit is echter dat we met z'n allen in een culturele kramp zitten. 'We zijn bang geworden voor vernieuwing en verandering. Die angst zorgt voor hokjesdenken.'

holle frasen
De aanwezige politici gedragen zich zoals je van ze zou verwachten: Leefbaar-adept Van den Anker kan het niet laten om elke keer te beginnen over de 'de moslimman' die zijn vrouw slaat en zijn dochter uithuwelijkt. GroenLinkser Kaya heeft voor de gelegenheid een aantal politiek correcte statements uit zijn hoofd geleerd. 'Het gaat niet om je afkomst, maar om je toekomst' en: 'Je bent niet

onderdeel van het probleem, maar van de oplossing.' De ongekreunde koningin van de holle frasen is vanmiddag PvdA-raadslid Peggy Wijntuin met haar opmerking: 'Ik en mijn partij, wij zijn tégen onderdrukking, laat dat duidelijk zijn.' Wat stelt het publiek daar tegenover? Volgens de meeste aanwezigen is het antwoord even simpel als dat het in de praktijk lastig blijkt te zijn: benader mensen als individu, niet als groep. Een tramconductor, geboren en getogen Rotterdammer met ouders van Kaapverdiaanse origine, voelt zich buitenlander. 'Het is de manier waarop mensen naar je kijken.' Een jongedame met roots in Eritrea legt ook een verantwoordelijkheid neer bij de overheid. 'Groepen worden altijd zo expliciet benoemd. Problemen worden aangekaart op basis van etnische afkomst. Men doet geen onderzoek naar jeugdwerkloosheid maar naar jeugdwerkloosheid onder Marokkanen.'

Het is natuurlijk een utopische gedachte dat je na anderhalf uur discussiëren dé oplossing voor de Rotterdamse samenleving hebt bedacht. Maar het nut van een bijeenkomst als deze is niet zozeer te vinden in concrete resultaten als in de bijeenkomst *an sich*. Volgens Prem doen de Rotterdammers het helemaal niet slecht, ook al vinden ze zelf vaak van wel. 'U beseft niet eens hoe betrokken u bent! Kijk eens hoe druk het hier vanmiddag is!' En het is inderdaad geruststellend om te zien dat zoveel mensen op hun vrije zaterdagmiddag de moeite nemen om mee te praten. En als we allemaal gaan geloven in de woorden van Trees Pels, dan staat niets een rooskleurige, of beter gezegd, veelkleurige, toekomst in de weg. 'De nieuwe generatie zal veranderen, er zullen mengidentiteiten ontstaan. Nu is het allemaal nog eng, maar op de lange termijn komt het goed met Nederland.' Laten we het hopen.

SA5

STUDENTENUITPAS.NL

UITBURO VOOR WEINIG
IN ROTTERDAM

ROTTERDAMSE MUSEUMNACHT

Op zaterdag 3 maart vindt de zesde Rotterdamse Museumnacht plaats. Het belooft 'Een Vurige Nacht' te worden met onder andere vlezige ballen in rode saus bij Showroom MAMA, een instabiele geluidsregenboog in V2_ en een passievolle cruisetocht met de loveboat van het Maritiem Museum. 'Vurige Bakens' wijzen je de weg langs de deelnemende musea en galeries en dienen als ontmoetingsplek waar studenten van Codarts en de Willem de Kooning Academie voor een programma met dans, muziek en beeldende kunst zorgen. Laat je leiden door het vuur, of meld je aan voor de thematische Museumnachtrondleidingen. Het volledige programma van de Rotterdamse Museumnacht is te vinden op www.rotterdamsemuseumnacht.nl. Het Museumnacht passe-partout geeft toegang tot alle locaties.

Ben jij in het bezit van een Studenten Uitpas? Dan krijg je korting op een Museumnacht passe-partout. Je betaalt in de voorverkoop slechts €9,- i.p.v. €11,-.

Rotterdamse Museumnacht

Za 03 maart

20.00 uur tot 2:00 uur

De voorverkoop start op 14 februari, bij alle deelnemende musea en de Ticketshop van het Rotterdams Uitburo in de Centrale Bibliotheek Rotterdam.
www.rotterdamsemuseumnacht.nl

Wil je een gratis Studenten Uitpas aanvragen? Surf dan naar www.studentenuitpas.nl.

Urban portal voor Vinex-kids *****

Omdat tegenwoordig vrijwel alles 'urban' en 'straat' is, tot aan de tussenfilmpjes van de publieke omroepen aan toe, in dit nummer dé urban portal van Nederland: www.nlhiphop.nl. Want hiphop is natuurlijk allang niet meer het domein van gangster-negers uit de getto, maar tegenwoordig ook de lifestyle van blanke Vinex-kids en die hebben net zo goed recht op een eigen stekkie binnen de digitale hangplek die internet heet.

Dus kan je op nlhiphop.nl terecht voor het allerlaatste nieuws uit de nationale en internationale hiphopwereld en vind je er de meest uitgebreide hiphop/rap/R&B-concert-agenda, waar zelfs de kleinste jeugdcentra van Nederland maar ook België te vinden zijn. Verder is er een sectie met reviews van cd's, feesten en films, wat zowel leuk is voor de bezoekers, als voor de thuisblijvers. Onder Download is er geheel volgens de normen en waarden van de tijdgeest een fikse lijst mp3tjes te downloaden van vrijwel elke Nederlandse rapper die wat voorstelt binnen de scene.

Maar wat eigenlijk het leukste is van de hele site, is het forum. Vergeef ondergetekende als het misschien een beetje neerbuigend klinkt, maar onder het topic Eigen producties vind je de meest hilarische rijmpjes van slaapkamer-rappers uit alle uithoeken van het land. Hier geen plek voor citaten, maar zoek even rond en je vindt gegarandeerd wat *battles* en *disses* die je over de grond doen kruipen van het lachen. Nou krijgen de raps al een behoorlijk hoog Sinterklaasgehalte als je ze alleen op een beeldscherm ziet zonder een beat er onder, maar met het taalgebruik en de schrijfstijl van een generatie msn-rappers wordt het alleen maar leuker. Nou vooruit, eentje dan: 'Snertjoch, ga naar je eigen zogenaamde "Getto". Maar straks ben je net zo bedreigd als de grutto.' Staaltjes van inventiviteit en originaliteit zijn het niet, maar bedenk dat goede rappers alleen bestaan bij de gratie van mindere rappers en alles valt ineens op z'n plek.

www.nlhiphop.nl

RJ

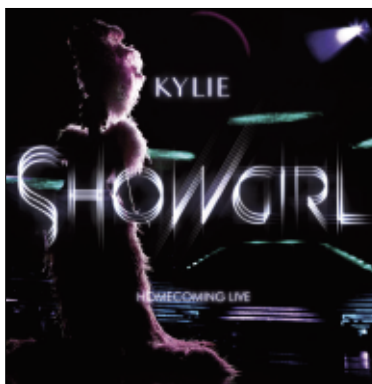

Magnum opus van de oorlog *****

Arturo Perez Réverte is een zwaargewicht binnen de Spaanse literatuur. Zijn romans werden al verfilmd (onder andere *The Ninth Gate* van Roman Polanski is gebaseerd op Révertes *El Club Dumas*) en de auteur zag zijn bekendste karakter op een postzegel verschijnen (kapitein Alariste). In zijn nieuwste boek *De schilder van het kwaad* (*El pintor de batallas*, alles klinkt mooier in het Spaans) maakt hij gebruik van zijn ervaring als oorlogscorrespondent, een vak dat hij ruim twintig jaar heeft beoefend. *De schilder van het kwaad* is één van de benamingen voor de hoofdpersoon van deze tamelijk sinistere roman, Andrés Faulques. Faulques is een voormalig oorlogsfotograaf en dat heeft hem jaar in jaar uit naar de meest gruwelijke plekken van de wereld gebracht. Nu, oud en afgestompt, heeft Faulques zich samen met zijn herinneringen opgesloten in een oude vuurtoren op een verlaten kuststrook. Daar slijt hij zijn dagen met het zwemmen in zee, het drinken van cognac en het werken aan een enorme muurschildering. Die schildering moet voor Faulques een soort magnum opus van de oorlog worden, een kunstwerk waarin zijn herinneringen en foto's, geschiedenis, heden en toekomst samensmelten in één gruwelijk panorama. Het is voor

de getergde fotograaf de manier om logica te vinden in de chaos van menselijk lijden en de universele wreedheid van oorlog. In feite is ratio het enige dat nog kan functioneren bij iemand die zijn hele leven lang bovenop de meest gruwelijke martelingen en moordpartijen heeft gestaan. Faulques wordt op een dag in zijn kluizenaarsbestaan gestoord door een onverwachte bezoeker. Ivo Markovic was tijdens de Balkanoorlog door Faulques gefotografeerd nadat de uitgeputte soldaat ternaauwernood aan de Servische troepen was ontkomen. Het portret van de jonge Kroaat haalde toentertijd alle tijdschriften en bezorgde Faulques een prestigieuze fotoprijs en Ivo Markovic werd op slag 'het gezicht van de Kroatische separatisten'. Die bedenkelijke beroemdheid zorgde ervoor dat Markovic werd herkend door zijn vijand en een jarenlange marteling en gevangenschap vloeide daaruit voort. Markovic en Faulques, ieder gekweld door hun eigen demonen, starten een dagenlange conversatiemarathon die veelvuldig wordt doorkruist door de herinneringen van de schilder aan zijn geliefde Olvido. Het is een knap boek over de zin en onzin van oorlog, een fenomeen dat je als eigentijdse Westerling nooit helemaal zal kunnen vatten. De onmenselijk intelligente karakters en de talrijke verwijzingen naar kunst en literatuur maken het wel zware kost, als lezer snak je naar wat lucht tussen de abstracte dialogen en filosofische overpeinzingen.

SaS

Vergezochte comeback van Kylie *****

Genezen van borstkanker en door *Glamour* verkozen tot best geklede vrouw van de wereld. Kylie Minogue is terug. In mei 2005 moest ze haar Showgirl-tour door thuisland Australië onderbreken vanwege de constatering van borstkanker. In de zomer van 2006 werd de diva genezen verklaard en vervolgde ze haar tournee. Als resultaat ontstond de dubbel-cd *Showgirl; homecoming live*. Gehuld in glitterende verpakjes, tijgerprint catsuits en latex korsetten geeft Kylie een theatrale show weg aan haar fans Down Under. Op de cd komen oude nummers, covers en recente hits voorbij. Vernieuwend is het helaas niet te noemen. Naast hits als *Slow* en *Can't get you out of my head* zingt Kylie *The locomotion* uit 1988. In hetzelfde kwartier komt een slappe versie van Madonna's *Vogue* voorbij en wordt Robbie Williams door U2's Bono vervangen tijdens het nummer *Kids*. Aan het publiek te horen blijkt de opkomst van Bono het hoogtepunt van de show. Want verder is het allemaal een beetje braaf. De tweede cd begint met een bijna gefluisterde versie van *Somewhere over the rainbow*. De spetterende comeback die we van deze zangeres wel mochten verwachten, blijft een beetje uit. Misschien dat ze door haar ziekte een tekort aan materiaal heeft waardoor bejaarde hits en covers het optreden moeten vullen. Zonde, want spetteren kan Kylie wel. Hopelijk is dit, alweer dertiende, album van de zangeres een voorbereiding op een reeks nieuwe, swingende hits zoals we die van haar kennen.

SD

Terechte superlatieven voor The Hold Steady? *****

Boys and girls in America, het derde album van The Hold Steady staat hoog in het lijstje beste muziek van 2006. In Amerika welteverstaan, hier in Nederland lag het pas medio januari in de winkels. The Hold Steady bestaat uit vijf jongens met drums, gitaren en een Hammond-orgel. Hun debuutalbum uit 2004 werd meteen opgepikt door de kenners binnen de New Yorkse muziekwereld. Inmiddels lijkt hun status welhaast legendarisch. Uitspraken als 'The Hold Steady might just be the best band in America' worden niet geschuwd en voor de kwaliteiten van zanger/gitarist Craig Finn komt men superlatieven tekort. Erg nieuwsgierig *what all the fuss is about* dus. Deze band wordt overzee zodanig de hemel in geprezen dat je zo'n 'ik MOET dit leuk vinden'-gevoel krijgt. Relax, alle pogingen van critici om The Hold Steady in een hokje te plaatsen met zinsneden als '21st century Bruce Springsteen' of 'Pearl Jam with a library card' – hup – het raam uitgegooid. Gewoon eens zelf luisteren. Na een paar rondjes *Boys and girls* zijn een paar dingen met zekerheid vast te stellen: Het is tijdloze muziek, het roept continu associaties op met goeie dingen zoals Springsteen en Pulp's Jarvis Cocker, met een vleugje Counting Crows in de lieve liedjes. Dat lieve begint overigens pas na de eerste vier beukende nummers. Precies op het moment dat je denkt: 'Nou wordt het te veel', komt er een prachtige adempauze in de vorm van *First night*. De algehele sfeer ademt een rauwheid uit die verklaart waarom The Hold Steady zijn album heeft genoemd naar een regel uit *On the road* van Jack Kerouac. Net als deze roman is *Boys and girls in America* een ode aan de met drugs en drank omlijste universele zoektocht van de jeugd. Als je het album luistert en de tekst leest (lees dat boek dan ook meteen!), zul je het herkennen. Of niet. Probeer maar.

SaS

Seks, bloed en buitenaardse wezens *****

Zeven mannen, één doek. Antistrot is een kunstcollectief bestaande uit zeven oud-studenten van de Willem de Kooning Academie. Ongestraft creatief kunnen zijn, dat is het doel. En creatief is het zeker. De mannen werken met zijn allen tegelijk aan hetzelfde doek. Zeven stijlen, één schilderij. Van Hitler tot smiley's en van amateurhoertjes tot huisdier-tjes. Bloederige taferelen en seksscènes.

Alles kan, alles mag. De enige regel die het collectief hanteert, is dat er niet wordt geschetst of nagetekend. Sinds 1997 schilderen de mannen samen onder de naam Antistrot. Afgelopen jaar gaven de kunstenaars workshops op Lowlands. Daarna werd hun werk tentoongesteld in Boijmans Van Beuningen en op dit moment is hun werk tot 11 februari te zien in de MKgalerie in Rotterdam. Wie niet houdt van provocerend en opvallend, kan beter thuisblijven. Ben je echter niet vies van felle kleuren en gedurfde kunst dan is de tentoonstelling van Antistrot zeker de moeite waard. De doeken zijn van elke hoek bekeken interessant. Omdat de kunstenaars eromheen hebben gewerkt, is er geen boven- of onderkant. De afwisseling van kleur, teksten, personen en fantasiewezens maakt dat je er even over doet voordat je alles ontdekt hebt. De doeken gaan dan ook niet snel vervelen. Of je het in je huiskamer wilt hangen is nog de vraag, maar een half uurtje uittrekken om de werken te bewonderen is de moeite waard *Tot 11 februari in MKgalerie, Witte de Withstraat nummer 53.*

SD

Mooie zielige film van verrassende Will Smith *****

Will Smith is wat mij betreft onlosmakelijk verbonden met buitenaardse wezens en Jazzy Jeff. Een goeie grap, een blockbuster met veel explosies en weinig dialoog en een leuk zomerliedje, daarvoor moet je bij Smith zijn. Maar af en toe waagt hij zich ook aan het zwaardere werk en het moet gezegd, dat doet ie goed. In 2001 kreeg hij een Oscarnominatie voor de titelrol in *Ali*, over het leven van bokser Mohammed Ali. Nu wil ik niet meteen roepen dat Smiths rol in zijn nieuwste film, *The pursuit of happiness*, wederom Oscarfâhig is, maar mij kreeg hij in elk geval aan het snif-fen. En dat is ook heel wat. Het verhaal speelt zich af in de jaren '80 van de vorige eeuw en is geïnspireerd op het leven van Chris Gardner. Waar gebeurd dus, waardoor de emoties in de film net even een tandje sterker binnenkomen (of is dat een typisch vrouwending?) Gardner is een hardwerkende vader met een kansloze carrière als verkoper van ziekenhuisapparatuur, een krenge van een vrouw (Thandie Newton) en een vijfjarig zontje genaamd Christopher. (gespeeld door Jaden Smith, jawel, kind van). Als zijn vrouw na ettelijke jaren van ruzie en armoede vertrekt, staan Gardner en zijn zoon er alleen voor. Gardner realiseert zich dat de enige kans van overleven is om een nieuwe baan te vinden waar hij meer geld mee kan verdienen. Hij geeft zich op voor een stage als *stockbroker* (beurshandelaar) waarmee hij een kleine kans maakt op een goede baan, maar dat betekent wel dat hij de zes maanden durende stage zonder geld zal moeten rondkomen. Wat volgt is een creatieve, hartverscheurende overlevingstocht van vader en zoon door San Francisco. Het verhaal zou gemakkelijk te klef, te sentimenteel, te Hollywood kunnen worden. Maar Smith houdt zijn rol en de interactie met zijn zontje klein en overtuigend zodat je ongegeneerd en vol overtuiging lekker met hem mee kan huilen als dat zo uitkomt.

SaS

recensies

AOb-voorzitter: FUNCTIEWAARDERING hogescholen MOET ANDERS

Deze personeelsrubriek komt uit bij voldoende nieuwsaanbod. Dit keer een interview met Walter Dresscher van de Algemene Onderwijsbond.

Het nieuwe functiewaarderingsysteem in het hbo moet zo snel mogelijk op de helling, vindt voorzitter Walter Dresscher van de Algemene Onderwijsbond. Het vormt een regelrechte bedreiging voor de onderwijskwaliteit en de medezeggenschapsraden kunnen zich er slecht tegen verweren.

Zeker, de AOb heeft bij de cao-onderhandelingen in 2005 zelf ingestemd met het nieuwe functiewaarderingsysteem. Maar vooral omdat het oude systeem allang niet meer voldeed. 'Vroeger werden docenten ingeschaald en beloofd op grond van hun vooropleiding. Hoe je als docent functioneerde, speelde nauwelijks een rol. Terwijl iedereen weet: onzin uitkramen is geen lesgeven, hoe hoog je ook bent opgeleid.' Na lang onderhandelen zette de AOb zijn handtekening onder het door de hogescholen voorgestelde functiewaarderingsysteem van de Hay Group. Het principiële nadeel daarvan is volgens Dresscher dat het is toegesneden op hiërarchische, piramidale organisaties met veel personeel in lage functies en weinig mensen in de top. 'Wie aan meer mensen leiding geeft, zit hoger in de boom. Onderwijsinstellingen hebben een grote groep docenten in de middenschalen. Daardoor is zo'n systeem voor een hogeschool veel minder geschikt.'

Het kwam volgens Dresscher vooral door het gebrek aan alternatieven dat de AOb instemde met de Hay-methode. 'Anders was elke hogeschool haar personeel zelf gaan inschalen en dat wilden we hoe dan ook voorkomen. In dit systeem is bovendien een landelijke beroepsprocedure opgenomen waarmee werknemers van hogescholen bezwaar kunnen maken tegen bijvoorbeeld hun inschaling.' Toch is Dresscher geschrokken van de uitwerking van het systeem. 'Docenten die op grond van hun opleiding vroeger vanzelfsprekend in salarisschaal twaalf zaten, worden nu massaal in tien gezet. Ze voelen zich vaak zwaar gepakt, ook als ze hun oude salaris behouden. Nieuwe docenten worden steeds vaker op instructeursniveau ingeschaald. Zij onderhouden het contact met de studenten. Hoog ingeschaalde docenten met ervaring hebben leidinggevende taken, ontwikkelen onderwijs en opereren meer op de achtergrond. Aan lesgeven komen ze nauwelijks toe.'

downgraden

HBO-raadvoorzitter Doekle Terpstra zei onlangs dat het hbo, gelet op het dreigende tekort aan hoogopgeleiden, wel gek zou zijn als het ging *downgraden*. 'Dan zijn ze dus gek in het hbo', constateert Dresscher droog, 'want allerlei onderzoek toont aan dat dit wel degelijk gebeurt.' Ook het argument van de HBO-raad dat docenten nu makkelijker carrière kunnen maken verwerpt hij: 'Wat ze waarschijnlijk bedoelen is dat nieuwe mensen die laag zijn ingeschaald meer mogelijkheden hebben om vooruit te komen.' Dresscher wil het functiewaarderingsysteem bij de eerstvolgende onderhandelingen over de hbo-cao hoog op de agenda zetten. Een van de denkbare oplossingen is dat het Hay-systeem wordt aangepast: Vooropleiding, kennis en inspiratie zouden zwaarder moeten wegen, zodat ook docenten die 'alleen' goed lesgeven een hoog salaris kunnen verdienen. 'Het probleem is dat het hbo dan misschien te veel afwijkt van het piramidesysteem dat de Hay Group hanteert en dus op zoek moet naar een alternatief. Voor ons is dat geen probleem, maar bij de HBO-raad denkt men daar ongetwijfeld anders over. Vooral bestuurders zijn heel tevreden over de Hay Group, want die heeft onlangs nog gezegd dat hun salarissen helemaal niet te hoog zijn.'

medezeggenschapsraden

Over de invloed van de medezeggenschapsraden op de totstandkoming van het functiehuis van hun hogeschool is Dresscher somber. 'Ze zouden moeten meebeslissen over de organisatie van het onderwijs en de functies die daarvoor nodig zijn, maar krijgen dat instemmingsrecht lang niet altijd.' Ooit waren de verwachtingen ten aanzien van de raden hooggespannen: Ze zouden de vakbon-

den op den duur wellicht overbodig maken. 'Dat bleek allemaal erg tegen te vallen en dat is ook niet verwonderlijk. Het grote verschil tussen een vertegenwoordiger van een vakbond en een mr lid is dat de laatste bij de instelling in dienst is en dus onder druk kan worden gezet. We hebben dat anderhalf jaar geleden meegemaakt bij de Hogeschool Inholland. Toen de problemen met collegevoorzitter Jos Elbers ontstonden, werd onze vertegenwoordiger de toegang tot alle gebouwen van Inholland ontzegd. Maar verder konden ze weinig tegen hem doen. Voor de mensen die er werkten, was dat anders. Die kregen een spreekverbod opgelegd. Dat was redelijk effectief, want veel werknemers maken zich toch zorgen om hun carrière. Zulke ervaringen temperen het optimisme over de rol van medezeggenschapsraden.'

De AOb bezint zich momenteel op de vraag of de bond zich nadrukkelijker moet gaan bemoeien met de vaststelling van het functiehuis bij hogescholen en de organisatie van het werk. 'Vakbonden hebben die rol in het verleden dikwijls gespeeld, vooral als ze dicht op de beroepsinhoud zaten. Misschien moet je in het hbo meer die kant op denken, want er moet echt een eind komen aan die eindeloze verdunning van het primaire proces.'

De HBO-raad steekt volgens Dresscher zijn kop in het zand voor de kwaliteitsproblemen en de groeiende onvrede bij docenten. 'Dat is zeer onverstandig. Je moet er juist over willen praten, uitstralen dat het onderwijs een publieke aangelegenheid is en dat mensen het recht hebben om kritiek uit te oefenen. Altijd het deksel op de doofpot duwen, is wel het domste wat je kunt doen.'

HOP/HC